

ການອະນຸລັກສັດປ່າ
ດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງ
ບັນຫາ
ເອ ເອັມ ເລີມີເອີ ແລະ ອາ ເອສ ເອ ພິກເກີ້
A.M. Lemieux, and R.S.A Pickles
2021

Center for
**Problem-Oriented
Policing**

nsCr

Netherlands Institute for the Study
of Crime and Law Enforcement

ການອະນຸລັກສັດປ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ

ກ່ຽວກັບປຶ້ມຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້

ໃນນາມທີ່ທ່ານເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານປ້ອງກັນປ່າໄມ້ຂອງປະເທດ ທ່ານອາດຈະສຶກວ່າເຫດການຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນຊ້າໄປຊ້າມາຕະຫຼອດເວລາ ເຊັ່ນ: ມີການຈັບກຸມຜູ້ລັກລອບລ່າສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍໄດ້ຢູ່ເປັນປະຈຳ ແຕ່ການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວໃນພື້ນທີ່ອຸທະຍານຂອງທ່ານ ກໍຍັງບໍ່ເຄີຍຫຼຸດລົງເລີຍ. ທ່ານ ເຄີຍຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາຂອງສັດປ່າ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາທຳລາຍຜົນຜະລິດພືດພັນຕ່າງໆ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີການຂັບໄລ່ ຫຼື ຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານໃຫ້ແກ່ ບັນດາສັດເຫຼົ່ານັ້ນໄປແລ້ວກໍຕາມ, ສຽງຮ້ອງຮຽນຈາກຊາວບ້ານກໍຍັງເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນທຸກປີ ແລະ ທ່ານອາດບໍ່ໄດ້ຄິດຄົນດຽວວ່າ “ຖ້າຫາກທ່ານມີໜ່ວຍລາດຕະເວນ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ມີຍານພະຫະນະທີ່ວ່ອງໄວກວ່າເກົ່າ ຫຼື ມີງົບປະມານໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຫຼາຍກວ່ານີ້ ທ່ານອາດຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້” ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ດ້ວຍງົບປະມານທີ່ຈຳກັດ ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຊາວບ້ານກໍຄາດຫວັງໃຫ້ທ່ານແກ້ໄຂບັນຫາສັດປ່າໃນວົງກວ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງບາງບັນຫາຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ ເວລາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຈຳນວນຫຼາຍ ແຕ່ກໍເບິ່ງຄືວ່າ ບັນຫາຕ່າງໆຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນເທື່ອ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ທ່ານເອງກໍອາດຈະຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ບັນຫາການອະນຸລັກສັດປ່າແມ່ນມີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ການລັກລອບລ່າສັດປ່າ ແລະ ຄ້າສັດປ່າ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ເພື່ອນຳໄປເປັນສັດລ້ຽງ, ອາຫານ, ເຄື່ອງປະດັບ ຫຼື ຢາປົວພະຍາດ ແມ່ນກຳລັງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນທົ່ວໂລກ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງເກີດບັນຫາຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ສັດປ່າ ແລະ ຄົນ ເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກທັງຄົນ ແລະ ສັດປ່າ ກໍແຂ່ງຂັນກັນ ເພື່ອຍາດແຍ່ງບ່ອນທຳມາຫາກິນ ແລະ ແຫຼ່ງອາຫານ. ບັນຫາທີ່ທ່ານຕ້ອງດຳ ເນີນການແກ້ໄຂນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຊັບຊ້ອນ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ. ຍິ່ງໄປກວ່ານີ້ ທ່ານອາດເຫັນວ່າ ວິທີການປະຕິບັດງານແບບດັ້ງເດີມຂອງອົງກອນ ຄວນມີການປັບປຸງ ແລະ ປ່ຽນແປງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າກັບຍຸກທີ່ທັນສະໄໝ.

ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີການທົດລອງນຳໃຊ້ວິທີການໃໝ່ໆແລ້ວ. ນະໂນບາຍການອະນຸລັກສັດປ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ໄດ້ ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດໃນການຊອກຫາວິທີ ແລະ ແນວທາງ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານອາຊະຍາກຳ ໂດຍບໍ່ໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຫຼາຍ, ແນວທາງການແກ້ໄຂບັນຫາປະກອບມີ (ກ) ສະໜັບສະໜູນຄວາມຄິດພື້ນຖານ ໃນການແກ້ໄຂຂອບເຂດຂອງບັນຫາທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ (ຂ) ສະໜັບສະໜູນ ການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍການໃຊ້ວັດນະຕະກຳໃໝ່ ທີ່ນອກເໜືອຈາກຂະບວນການຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ແລະ (ຄ) ສິ່ງເສີມການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເປັນທີມງານ ທັງ ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກໜ່ວຍງານຂອງຕົນເອງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຂຽນຈຶ່ງເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ແນວທາງເຫຼົ່ານີ້ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍແກ່ໜ່ວຍງານອະນຸ ລັກສັດປ່າ ພ້ອມທັງຍັງສາມາດນຳມາປະສົມປະສານກັບກົນລະຍຸດຂອງການອະນຸລັກທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນປະຈຸບັນໄດ້ອີກດ້ວຍ.

**ນະໂຍບາຍອະນຸລັກສັດປ່າດ້ວຍການ
ແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ຄືວິທີ
ການທີ່ພິສູດໄດ້ວ່າ ສາມາດ
ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານ ອາຊະຍາກຳ
ແລະ ຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບຮຽບ
ຮ້ອຍ ດ້ວຍການຈຳກັດ ໂອກາດ
ແລະ ແຮງຈູງໃຈ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດ**

ທ່ານສາມາດຄົ້ນຫາ [ຄຳແນະນຳ ກໍລະນີສຶກສາ](#) ແລະ [ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນການຮຽນຮູ້](#) ທີ່ມີຢູ່ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໄດ້ທີ່ [ສູນແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດ](#) ເຊິ່ງກ່ຽວກັບວິທີການອະນຸລັກສັດປ່າ ດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາແນວໃດໃຫ້ເກີດຜົນ. ທ່ານອາດຈະຮູ້ສຶກຄຸ້ນ ເຄີຍກັບຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຕໍາຫຼວດ ກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນປ່າໄມ້ ຈະມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນຢູ່ຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ກໍຍັງ ມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ, ບາງຢ່າງໃນຄູ່ມື ອາດໃຊ້ກັບ “ການອະນຸລັກສິ່ງແວດ ລ້ອມ” ໄດ້ ຫຼື ຈະຕ້ອງໄດ້ປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບຂອບເຂດຂອງການອະນຸລັກ, ຄູ່ມື ແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະມີການອະທິບາຍເຖິງແນວຄິດ ແລະ ຫຼັກ ການຂອງການອະນຸ ລັກສັດປ່າ ດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ (POP) ວ່າສາມາດນຳມາໃຊ້ກັບ ບັນຫາໃນການອະນຸລັກສັດປ່າໄດ້ແນວໃດ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີການອະທິບາຍເຖິງ ລາຍລະອຽດວ່າ ອົງກອນຂອງທ່ານຈະສາມາດລິເລີ່ມໂຄງການອະນຸລັກສັດປ່າ ດ້ວຍ ການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງ ໄດ້ແນວໃດ.

ການອະນຸລັກສັດປ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ

ເອ ເອັມ ເລີມີເອີ ແລະ ອາ ເອສ ເອ ພິກເກີ້

ເອກະສານອ້າງອີງທີ່ແນະນຳ

Lemieux, A.M. and Pickles, R.S.A. (2020). *Problem-Oriented Wildlife Protection*. Phoenix, AZ: Center for Problem-Oriented Policing, Arizona State University.

© 2020 A.M. Lemieux and R.S.A. Pickles. ເປັນຜູ້ຂຽນ ແລະ ຜູ້ຄອບຄອງລິຂະສິດເອກະສານສະບັບນີ້ຕາມກົດໝາຍລິຂະສິດ ປີ 1976

ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ຂໍ້ຄິດເຫັນທັງຫຼາຍໃນເອກະສານສະບັບນີ້ ເປັນຂອງຜູ້ຂຽນເທົ່ານັ້ນ, ສຳນັກພິມຈະບໍ່ຮັບພິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃດໆທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

**ສູນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງ
ບັນຫາ**
ຄະນະອາຊະຍາກຳວິທະຍາ ແລະ ຍຸຕິທຳທາງອາຍາ
ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງລັດເອຣີໂຊນາ
411 ນອດ ເຊັນໂທເວນິວ ຫ້ອງຊຸດເລກທີ 600
ເລກໄປສະນີ 4420 ເມືອງພິນິກ
ລັດເອຣີໂຊນາ 85004 ສະຫະລັດອາເມລິກາ

**ສະຖາບັນການສຶກສາອາຊະຍາກຳ ແລະ
ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍແຫ່ງເນເທີແລນ**
ຕູໄປສະນີ 71304
1008 ກຸງອັມສເຕີດຳ
ປະເທດເນເທີແລນ

ອົງການແພນເທີຣາ
ເລກທີ 8 ຖະໜົນສາຍທີ 40 ຕາເວັນຕົກ
ຊັ້ນທີ 18 ນິວຢອກ 10018
ປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ

The translation of this guide from English to Lao was authorized by the authors. Neither the authors, nor the Center for Problem-Oriented Policing, are responsible for the accuracy of the translation.

ສາລະບັນ

ກ່ຽວກັບປຶ້ມຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້..... 2

ບົດທີ່ 1 ແນວທາງການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານອາຊະຍາກຳ ແມ່ນຫຍັງ..... 5

ການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາແມ່ນຫຍັງ ແລະ ມີລັກສະນະສະເພາະແນວໃດ?.....5

ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ ເຮັດໃຫ້ເກີດປະສິດິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່?..... 7

ການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ເຄີຍນຳໃຊ້ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍການເຂົ້າເຖິງສາເຫດຂອງບັນຫາມາກ່ອນ ຫຼື ບໍ່?..... 7

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນພິຈາລະນາເຖິງການລິເລີ່ມການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ?8

ໜ່ວຍງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມຕົ້ນແນວໃດ?.....8

ບົດທີ່ 2 ການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍແບບຈຳລອງ SARA..... 10

ແບບຈຳລອງ SARA: ພາຍລວມໂດຍຫຍໍ້.....10

ການກວດສອບ: ກຳນົດແນວຄວາມຄິດ ຈັດບຸລິມະສິດ ແລະ ຄັດເລືອກບັນຫາ.....12

ການວິເຄາະ: ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ສ້າງສົມມຸດຖານ ແລະ ກຳນົດຕົວຊີ້ວັດ13

ຕອບສະໜອງ: ຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດ, ເພີ່ມຄວາມສ່ຽງ, ເພີ່ມການຮ່ວມມື, ມີສະມາທິ.....17

ການປະເມີນ: ຕິດຕາມການດຳເນີນງານ, ວັດຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແກ້ໄຂປັບປຸງຕາມຄວາມຈຳເປັນ.....20

ບົດທີ່ 3 ການລິເລີ່ມໂຄງການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງ..... 22

ອົງປະກອບທີ່ 1 ທີມແກ້ໄຂບັນຫາ.....22

ອົງປະກອບທີ່ 2 ຂໍ້ມູນ.....23

ອົງປະກອບທີ່ 3 ຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະ24

ອົງປະກອບທີ່ 4 ຄູ່ຮ່ວມງານ.....25

ອົງປະກອບທີ່ 5 ການບໍລິຫານຈັດການ.....25

ອົງປະກອບທີ່ 6 ບົດວິຈານ.....26

ການລວມເອົາທຸກອົງປະກອບເຂົ້າດ້ວຍກັນ: ຄຳຂອບໃຈ.....27

ເອກະສານອ້າງອີງ..... 28

ຂໍ້ມູນຜູ້ຂຽນ..... 30

ການຮັບຮູ້.....30

ບົດທີ່ 1 ແນວທາງການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານອາຊະຍາກຳ ແມ່ນຫຍັງ

ການອະນຸລັກສັດປ່າ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈາກໄພຂົ່ມຂູ່ຕ່າງໆ ເປັນເລື່ອງທີ່ຊັບຊ້ອນ ແລະ ທ້າທາຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັດປ່າ ທັງໃນຮູບແບບຂອງສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸດິບແລ້ວ. ການອະນຸລັກ ຈຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ວ່າ ເປັນການລວມກັນຂອງ “ບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຊັບຊ້ອນ”¹ ທີ່ຍາກຈະແກ້ໄຂ ເພາະມັນເປັນບັນຫາທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ແກ້ໄຂ ດ້ວຍປັດໃຈດຽວເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ ຍັງກ່ຽວພັນກັບ ບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຊັບຊ້ອນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ.

ໃນວົງການອະນຸລັກສັດປ່ານັ້ນ ຄຳວ່າອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ເປັນພຽງຄຳກວ້າງໆທີ່ກວມເອົາຫຼາຍພືດຕິກຳຫຼາຍປະເພດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດຕໍ່ກັບກິດໜາຍ ການຄຸ້ມຄອງສັດປ່າທັງໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ສາກົນ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ມັກກ່ຽວຂ້ອງກັບການລັກລອບຊື້-ຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ນອກນັ້ນ, ຍັງລວມເຖິງພືດຕິກຳ ທີ່ເປັນໄພຄຸກຄາມຕໍ່ກັບສັດປ່າທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງ ຊຶ່ງມັກຖືກເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເປັນສັດຕູພືດ ແລະ ການຖ່າງປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍອີກດ້ວຍ. ເນື່ອງຈາກອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ອີກທັງຍັງເຊື່ອມໂຍງກັບບັນຫາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄວາມທຸກຈົນ, ຄວາມໜັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຄົນ ກັບ ສັດປ່າ ການແກ້ໄຂບັນຫານີ້ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍເລີຍ.

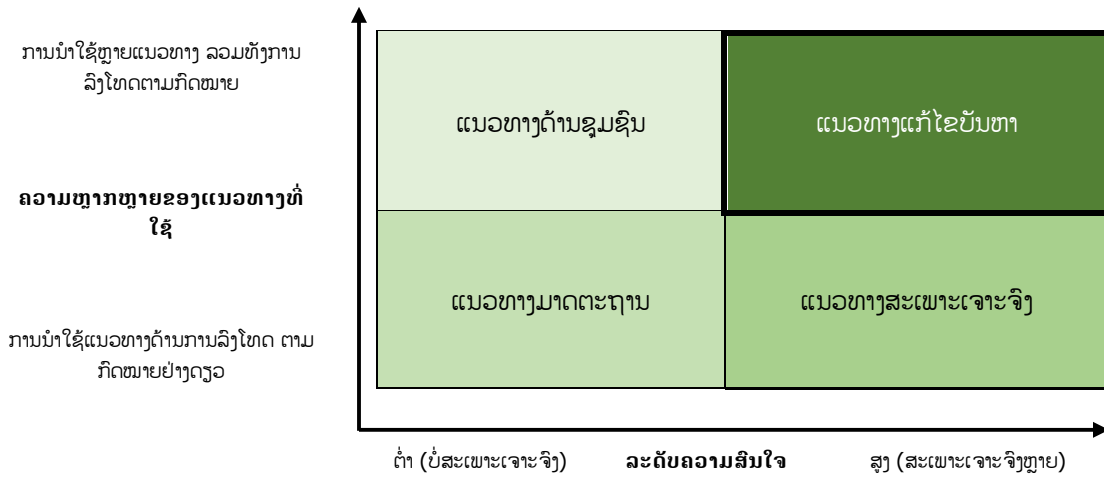
ໃນບົດທີ່ 1 ຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພາບລວມຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ (POP). POP ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ໃນດ້ານການວາງໂຄງສ້າງ ແລະ ແນວທາງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຊັບຊ້ອນ ດ້ວຍວິທີການແຍກບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນອອກເປັນພາກສ່ວນ ຍ່ອຍນ້ອຍໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າວິທີການເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນປ່າ ກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ຈະມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນ ຫຼາຍຢ່າງກໍ່ຕາມ ແຕ່ພື້ນຖານບາງຢ່າງ ກໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ໃນຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ແນວຄິດຂອງ POP ພ້ອມທັງຜົນສຳເລັດຜ່ານມາ ທີ່ເຮັດໃຫ້ POP ກາຍເປັນກົດລະຍຸດທີ່ໜ້າສົນໃຈ ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບວຽກງານການອະນຸລັກສັດປ່າ ໄດ້ແນວໃດ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຕັ້ງຊື່ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ວ່າ ການອະນຸລັກສັດປ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເນື່ອງຈາກຄວາມພະຍາຍາມໃນລະດັບໂລກ ເພື່ອປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳສັດປ່ານັ້ນ ແມ່ນນຳພາໂດຍບຸກຄົນທີ່ມີພື້ນຖານ ແລະ ອຳນາດ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ພວກທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນ “ຕໍາຫຼວດ” ແຕ່ທ່ານກໍ່ຕ້ອງຮັບມືກັບຜູ້ທີ່ຜ່ານກົດລະບຽບ. ຈຸດປະສົງຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ຄືການສ້າງກອບການເຮັດວຽກ ທີ່ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການຄຸກຄາມຕໍ່ກັບສັດປ່າ ທີ່ມີລັກຊະນະຮີບດ່ວນ ຫຼື ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ເນື່ອງມາເປັນເວລາຍາວນານ ຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ທີ່ເປັນການກໍ່ອາຊະຍາກອນ ຫຼື ບໍ່ ກໍ່ຕາມ. ໂດຍຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ແນ່ໃສ່ວິທີການຮັບມືກັບອາຊະຍາກຳສັດປ່າເປັນຫຼັກ, ແຕ່ທ່ານຈະພົບວ່າ ແນວຄິດ ແລະ ຫຼັກການຕ່າງໆໃນນີ້ ກໍ່ຍັງສາມາດນຳໄປປັບໃຊ້ກັບການແກ້ໄຂບັນຫາການອະນຸລັກສັດປ່າ ປະເພດອື່ນໆໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາແມ່ນຫຍັງ ແລະ ມີລັກສະນະສະເພາະແນວໃດ?

ໃນຊ່ວງປີ 1970 ນັ້ນ ອັດຕາການເກີດອາຊະຍາກຳແມ່ນສູງຫຼາຍ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດໄດ້ມີການນຳໃຊ້ກົນລະຍຸດ ທີ່ແນ່ໃສ່ແຕ່ການຕອບໂຕ້ຕໍ່ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພຽງຢ່າງດຽວ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດທັງຫຼາຍເກີດຄວາມທ້ອຍໃຈ ພ້ອມດຽວກັນ ຍັງເຮັດໃຫ້ຂວັນ ແລະ ກຳລັງໃຈ ກໍ່ຫຼຸດລົງ, ພວກເຂົາພົບວ່າ ຕົນເອງໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈາກຜູ້ຮ້ອງຂໍໃນສະຖານທີ່ເກົ່າໆ ແລະ ມັກພົບເຫັນຜູ້ກະທຳຜິດຄົນເກົ່າ ທີ່ຫາກໍ່ຖືກຈັບກຸມໄປບໍ່ດົນມານີ້. ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1979 ແລະ ຖືກນຳມາໃຊ້ເປັນຮາກຖານສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ໃນການພິຈາລະນາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ແທນທີ່ການເນັ້ນໃສ່ແຕ່ການເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການຕອບຮັບຕໍ່ກັບການຮ້ອງຂໍ, ແມ່ນໃຫ້ປ່ຽນມາແນ່ໃສ່ຄວາມສຳຄັນໃນການຫຼຸດປະລິມານການຂອງການຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນລົງແທນ ດ້ວຍການເນັ້ນໃສ່ການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ອາໄສຂະບວນການຍຸຕິທຳທາງອາຍາໃຫ້ໜ້ອຍລົງ.

POP ເນັ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ການແຊກແຊງດ້ວຍຫຼາຍວິທີ ເພື່ອຫຼຸດອາຊະຍາກຳ ແລະ ຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບລົງ ຮູບດ້ານລຸ່ມ ສະແດງໃຫ້ເຫັນການປຽບທຽບດ້ານຍຸດທະສາດ ລະຫວ່າງ POP ກັບ ວິທີອື່ນໆ (ດັດແກ້ຈາກ²) ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຮູບແບບມາດຕະຖານຂອງການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບບັນດາສາຍໂທແຈ້ງຕ່າງໆ ແລະ ການຈັບກຸມນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນບັນຫາສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ອາໄສຂະບວນການຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ ເຊິ່ງຕໍາຫຼວດຊຸມຊົນ ຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາວິທີການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອໃຊ້ຮັບມືກັບອາຊະຍາກຳ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເນັ້ນໄປທີ່ບັນຫາສະເພາະເຈາະຈົງ ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການນຳໃຊ້ກົດລະຍຸດທີ່ເນັ້ນບັນຫາແບບສະເພາະ ເຊັ່ນ: ການລາດຕະເວນໃນຈຸດສຳຄັນ ແລະ ການສະກັດກັ້ນ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ກໍ່ຍັງເພິ່ງພາອາໄສການລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການກະທຳເຫຼົ່ານີ້ຢູ່.

POP ແມ່ນອາຊະຍາກຳ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ, ອາຊະຍາກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນທົ່ວໄປໃນວົງກວ້າງ ໂດຍບໍ່ສະເພາະເຈາະຈົງນັ້ນ ຍາກທີ່ຈະແກ້ໄຂ ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ບາງສະຖານທີ່ຍັງເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການກໍ່ອາຊະຍາກຳໄດ້ດີກວ່າສະຖານທີ່ອື່ນໆອີກດ້ວຍ, ເມື່ອເຫັນສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນແລ້ວ POP ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບອາຊະຍາກຳ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ເມື່ອມີການວິເຄາະ ແລະ ແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາອາຊະຍາກຳ. ຕົວຢ່າງຄຳວ່າ “ປຸ້ນ” ເປັນຄຳທີ່ກວ້າງເກີນໄປ ເຊິ່ງອາດເຮັດໃຫ້ມີການຕີຄວາມໝາຍໄດ້ວ່າ ເປັນການປຸ້ນທະນາຄານ, ການປຸ້ນຮ້ານຄ້າຍ່ອຍ ຫຼື ປຸ້ນພໍ່ຄ້າຢາກໍ່ໄດ້. ນອກຈາກນີ້, ຍັງສາມາດຕີຄວາມໝາຍໄດ້ໃນແບບອື່ນໆໄດ້ອີກຫຼາຍຢ່າງ.

POP ກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ເກີດການປ້ອງກັນ ເຊັ່ນດຽວກັບການປ້ອງກັນອັກຄີໄພ, ການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳເປັນຕົວເລືອກທີ່ດີກວ່າ ສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຜູ້ທຳອິດ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍຮັກສາທັງຊີວິດ, ເວລາ ແລະ ເງິນ, ການລະບຸສາເຫດທີ່ແທ້ຈິງຂອງບັນຫາ ແລະ ສິ່ງຈຸງໃຈໃນການກໍ່ອາຊະຍາກຳນັ້ນ ແມ່ນເປັນອົງປະກອບຫຼັກຂອງ POP ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ໜ່ວຍງານຕ່າງໆສາມາດປ່ຽນແປງວິທີໃນການໂຕ້ຕອບກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຊອກຫາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຈາກ ພາກລັດ ແລະ ພາກປະຊາຊົນ ໃນການຊ່ວຍກັນແກ້ໄຂ ແລະ ທຳລາຍບັນດາຜູ້ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການກໍ່ອາຊະຍາກຳເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ໝົດໄປ.

POP ປະກອບໄປດ້ວຍການວິໄຈແບບປະຕິບັດການ, ນັກວິເຄາະ ແມ່ນຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ປະຕິບັດງານຕົວຈິງ ໃນການອອກແບບວິທີການແຊກແຊງ ການຫວນກັບຄືນໄປທຳຄວາມເຂົ້າໃຈບັນຫາ ກ່ອນທີ່ຈະມີການໂຕ້ຕອບ ແມ່ນເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ພິເສດຂອງ POP ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການເພີ່ມຈຳນວນການລາດ ຕະເວນ ແລະ ເພີ່ມຈຳນວນຍານພະຫະນະທີ່ວ່ອງໄວຂຶ້ນກໍ່ຕາມ, ສິ່ງນີ້ກໍ່ອາດຈະຊ່ວຍຫຼຸດບັນຫາອາຊະຍາກຳໄດ້ພຽງໃນໄລຍະສັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຍັງອາດຈະມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ນັກວິເຄາະ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດງານຕົວຈິງ ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈກັບບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ພັດທະນາວິທີການແຊກແຊງ ແລະ ຕິດຕາມຜົນ ຈົນເຮັດໃຫ້ປະສິບຜົນສຳເລັດໃນການພັດທະນາວິທີການແຊກແຊງ. ວົງຈອນຂອງວິທີການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນບົດທີ່ 2 ຂອງ ຄຸ້ມຄອງນຳສະບັບນີ້.

POP ເຮັດວຽກຄ່ຽງຄູ່ໄປກັບກົນລະຍຸດອື່ນໆ ແຕ່ລະອົງກອນມັກໃຊ້ກົນລະຍຸດທີ່ຫຼາກຫຼາຍໃນການດຳເນີນງານ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວຽກງານອະນຸລັກສັດປ່າ, ຊຶ່ງກໍ່ເປັນເລື່ອງປົກກະຕິ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກຸນແຈສຳຄັນທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດ ກໍ່ຄືການກວດສອບໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ແຕ່ລະກົນລະຍຸດນັ້ນສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ສູນກາງການສຶກສາ POP ມີກໍລະນີສຶກສາ ຈຳນວນຮ້ອຍກວ່າກໍລະນີທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີການນຳ POP ເຂົ້າມາໃຊ້ແກ້ບັນຫາ ໂດຍບໍ່ກະທົບຕໍ່ກັບການປະຕິບັດງານທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໄດ້ແນວໃດ.

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ
 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 1: ແນະນຳໃຫ້ອ່ານ ເບື້ອງຫຼັງວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດ, ສູນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດບັນຫາເປັນຫຼັກ (ລ້າ)
 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 2: Scott, J. B. P. and M. S. (2009). *Effective Policing and Crime Prevention: A Problem-Oriented Guide for Mayors, City Managers, and County Executives*. Center for Problem-Oriented Policing. (link)

ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເຮັດໃຫ້ເກີດປະສິດພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່?

ການພິຈາລະນາວ່າ ສິ່ງໃດໃຊ້ໄດ້ຜົນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ງ່າຍ ເນື່ອງຈາກສິ່ງທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ຜົນກັບຊຸມຊົນໜຶ່ງ ອາດນຳໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຜົນກັບອີກຊຸມຊົນໜຶ່ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ກິນລະຍຸດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ກໍ່ອາດບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ເນື່ອງຈາກການນຳໄປປະຕິບັດອາດຍັງບໍ່ດີພໍ ຫຼື ພົບພໍ້ກັບສະຖານະການພາຍນອກທີ່ຄາດບໍ່ເຖິງ ເຊັ່ນ: ການເກີດພະຍາດລະບາດໃນທົ່ວໂລກ. ເຖິງວ່າຈະເກີດສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຕາມ ແຕ່ການປະຕິບັດການແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນ ກໍ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປ ຕາມຜົນການວິໄຈ ແລະ ການທົດລອງ ເພື່ອພິຈາລະນາວ່າ “ສິ່ງທີ່ໃຊ້ໄດ້ຜົນ ແມ່ນຫຍັງ”.

POP ໄດ້ຮັບການພິສູດແລ້ວວ່າສາມາດຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານອາຊະຍາກຳລົງໄດ້ ຊຶ່ງວິທີການແບບດັ້ງເດີມນັ້ນ ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກິນລະຍຸດແບບເກົ່າທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ດຳຫຼວດໃຊ້ເພື່ອຫຼຸດອາຊະຍາກຳ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະຫງົບຮຽບຮ້ອຍນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຜົນ, ການສຸມລາດຕະເວນໃນແບບປ້ອງກັນ, ການຕອບຮັບຕໍ່ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແບບວ່ອງໄວ ແລະ ຈຳນວນການຈັບກຸມທົ່ວໄປທີ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດປະລິມານອາຊະຍາກຳລົງໄດ້ເລີຍ³. ການວິເຄາະລ້ຳສຸດຈາກການສຶກສາຕ່າງໆ ເຫັນວ່າ POP ຊ່ວຍຫຼຸດອາຊະຍາກຳ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະຫງົບຮຽບຮ້ອຍໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໂດຍມີຄ່າສະເລ່ຍທີ່ 34 ສ່ວນຮ້ອຍ⁴. ຫຼາຍການສຶກສາ ທີ່ນຳໃຊ້ວິທີການອອກແບບການທົດລອງ ເພື່ອເຮັດການປຽບທຽບໂດຍກົງຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນ ລ້ວນແຕ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼັກຖານຢ່າງຊັດເຈນວ່າ POP ມີປະສິດທິພາບ ຫຼາຍກວ່າວິທີການແບບດັ້ງເດີມ.

POP ສາມາດຊ່ວຍປະຢັດຊັບພະຍາກອນ ການເນັ້ນໃສ່ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພາກປະຊາຊົນ ແລະ ແນວທາງການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານສາມາດແບ່ງປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນຳກັນໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າການວິເຄາະຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານຕ້ອງໃຊ້ເວລາລ່ວງໜ້າຫຼາຍກໍ່ຕາມ, ແຕ່ໃນພາຍຫຼັງ ມັນຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆລົງ ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າປະສິດທິພາບການບໍລິຫານຕົ້ນທຶນ ຈະບໍ່ໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນຫຼາຍບົດລາຍງານການປະເມີນທາງວິທະຍາສາດຂອງ POP ກໍ່ຕາມ, ແຕ່ກໍ່ມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນບົດລາຍງານດ້ານຜົນກະທົບທາງການເງິນ ຊຶ່ງທ່ານຈະສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ການ ນຳໃຊ້ເງິນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂອາຊະຍາກຳນັ້ນໜ້ອຍລົງຫຼາຍ ລວມໄປເຖິງການນຳໃຊ້ເວລາຢ່າງຄຸ້ມຄ່າຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່⁴.

ມັນເປັນໄປໄດ້ວ່າ ການແຈກຢາຍຜົນປະໂຫຍດແມ່ນຫຼາຍກວ່າການລົບລ້າງອາຊະຍາກຳ ມີການວິພາກວິຈານວ່າ ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະສາມາດຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ບັນຫາອາຊະຍາກຳໄປເກີດໃນພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງໄດ້ເລີຍ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຫຼັກຖານໃດໜຶ່ງມາສະໜັບສະໜູນກໍ່ຕາມ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເນັ້ນທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເພື່ອສະກັດກັ້ນອາຊະຍາກຳ ເຊັ່ນ POP ນັ້ນ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງແມ່ນວ່າສະຖານທີ່ເກີດອາຊະຍາກຳໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໄປ ຫຼື ຍ້າຍໄປພື້ນທີ່ອື່ນໃກ້ຄຽງ, ປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ ມັກເປັນການຄວບຄຸມອາຊະຍາກຳ ບໍ່ແມ່ນການກະຈາຍບັນຫາໄປສູ່ພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງ⁵.

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 1: ແມ່ນຫຍັງທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ຜົນກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ແລະ ການເບິ່ງແຍງຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ດຳຫຼວດ? ສູນລວມຍຸດທະສາດທີ່ໃຊ້ຫຼັກຖານເປັນພື້ນຖານ ໃນການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳແຫ່ງມະຫາວິທະຍາໄລຈອສເມຊັນ (ລິ້ງ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 2: Hinkle, J. C., Weisburd, D., Telep, C. W., & Petersen, K. (2020). Problem-oriented policing for reducing crime and disorder: An updated systematic review and meta-analysis. *Campbell Systematic Reviews*, 16(2). (link)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 3: Goldstein, H., & Scott, M. (2014). Shifting and Sharing Responsibility for Public Safety Problems. Center for Problem-Oriented Policing. (link)

ການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ເຄີຍນຳໃຊ້ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍການເຂົ້າເຖິງຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາມາກ່ອນ ຫຼື ບໍ່?

ເມື່ອໄດ້ອ່ານປະໂຫຍດນີ້ທ່ານອາດກຳລັງຄິດວ່າ: “ດຽວກ່ອນ ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຮູ້ຈັກໂຄງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນແບບນີ້ ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງໃໝ່ເລີຍ” ຜູ້ຂຽນເຫັນດີເປັນຢ່າງຍິ່ງ ເພາະການແກ້ໄຂບັນຫາ ແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການອະນຸລັກທີ່ມີມາດິນນານ ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ຈາກຫຼາຍຕົວຢ່າງທີ່ດີທີ່ຂ້ອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ອະນຸລັກ, ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນ ແລະ ກຸ່ມຊາວບ້ານ ໄດ້ເຄີຍຮ່ວມກັນແກ້ໄຂບັນຫາການອະນຸລັກສັດປ່າມາແລ້ວ, ແຕ່ໜ້າເສຍດາຍທີ່ບົດບັນທຶກ ແລະ ບົດລາຍງານຂອງກໍລະນີສຶກສາເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຂາດຄຸນນະພາບ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ມັນເປັນເລື່ອງຍາກ ໃນການນຳເອົາຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວທີ່ເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມາຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ.

ຕາຕະລາງໃນໜ້າຕໍ່ໄປ ສະແດງໃຫ້ເຫັນການສະຫຼຸບກໍລະນີສຶກສາຈຳນວນ ສີ່ ກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ຂຽນເຫັນວ່າ ເປັນການອະນຸລັກສັດປ່າທີ່ນຳໃຊ້ການແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສຳຄັນ ດ້ວຍການເລືອກທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ແລະ ວິເຄາະດ້ວຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕອບໄຕ້, ການຕອບໄຕ້ທີ່ເລືອກໃຊ້ໃນແຕ່ລະກໍລະນີນັ້ນ ຈະກຳນົດແຮງຈູງໃຈ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເກີດບັນຫາຈຳນວນ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍໆຢ່າງ ຊຶ່ງຄົ້ນພົບໃນລະຫວ່າງການວິເຄາະບັນຫາ. ກໍລະນີສຶກສາເຫຼົ່ານີ້ ຍັງເນັ້ນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງອົງກອນໃນການໃຫ້ຄວາມສົນໃຈກັບບັນຫາສະເພາະທີ່ຄຽງຄູ່ໄປກັບວຽກງານອະນຸລັກ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍອື່ນໆອີກດ້ວຍ.

ຜູ້ຂຽນເຊື່ອວ່າ ກໍລະນີສຶກສາທັງສີ່ກໍລະນີນີ້ ເກີດຈາກການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງມີແບບແຜນ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຫຼັກຖານອັນເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ການກຳນົດທິດທາງການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ປະຕິບັດງານ.

ໃນຄະນະທີ່ທ່ານອ່ານຕາຕະລາງຢູ່ນັ້ນ ໃຫ້ລອງພິຈາລະນາໄປດ້ວຍວ່າ ບັນຫາຈະປ່ຽນໄປແນວໃດ ຖ້າຫາກຍັງມີການນຳໃຊ້ວິທີການທາງກົດໝາຍແບບດັ້ງເດີມ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຈາະຈົງເຖິງບັນຫາທີ່ແທ້ຈິງ, ຜົນໄດ້ຮັບຈະອອກມາຄືກັນ ຫຼື ບໍ່? ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ ຖ້າຫາກໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ? ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດການຕອບໂຕ້ແບບດຽວກັນ ຫຼື ບໍ່?

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນພິຈາລະນາເຖິງການລິເລີ່ມການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ?

ທ່ານອາດພິຈາລະນາໃນການລິເລີ່ມໂຄງການ ຈາກບັນຫາອາຊະຍາກຳສັດປ່າທີ່ທ່ານໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາເປັນເວລາຫຼາຍປີ ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າຍັງບໍ່ທັນສິ້ນສຸດ ແລະ ຮຸນແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ນັ້ນ ແມ່ນຂາດປະສິດທິຜົນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ທ່ານຄຳນຶງໄດ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການຕອບໂຕ້ແບບກວມລວມ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທັງໝົດ, ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ ຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບາງບັນຫາ.

ຜູ້ຂຽນບໍ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ນຳໃຊ້ການອະນຸລັກສັດປ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ການວິໄຈລ່າສຸດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການເຈາະຈົງໄປທີ່ບັນຫາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນສັດປ່າ⁶ ຈະຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນດ້ານການວິໄຈແບບຫຼາຍສາຂາວິຊາ ແລະ ນະໂຍບາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄດ້ດີຍິ່ງຂຶ້ນ⁷ ການລິເລີ່ມໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ແລະ ການຈັດບັນທຶກລາຍງານຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຈະຊ່ວຍສ້າງພື້ນຖານໃນການເກັບຫຼັກຖານ ທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໃນການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳສັດປ່າຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ໜ່ວຍງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມຕົ້ນແນວໃດ?

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 1: Moreto, W. D., & Charlton, R. (2019). Rangers can't be with every elephant: Assessing rangers' perceptions of a community, problem-solving policing model for protected areas. *Oryx*, 1–10. (link).

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 2: Boratto, R., & Gibbs, C. (2019). Advancing interdisciplinary research on illegal wildlife trade using a conservation criminology framework. *European Journal of Criminology*, 1–22. (link)

ເຖິງແມ່ນວ່າແນວຄິດຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາຈະເບິ່ງຄືງ່າຍດາຍ ແຕ່ການລິເລີ່ມແນວທາງໃໝ່ໆໃນເບື້ອງຕົ້ນອາດຈະຕ້ອງພົບພໍ້ກັບແຮງຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຄວາມສົງໄສຕ່າງໆທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກເວັ້ນໄດ້. ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ຄືການເລີ່ມຕົ້ນຈາກໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ໂດຍແນໃສ່ບັນຫາສະເພາະ, ທ່ານອາດເລືອກທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກບັນຫາຊ້າເຮື້ອທີ່ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງຟຸ່ມເຟືອຍ ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະສົບຜົນສຳເລັດກໍ່ໄດ້. ສຳລັບວິທີການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບົດທີ 3 ຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້, ສຳລັບບົດທີ 2 ຜູ້ຂຽນຈະອະທິບາຍເຖິງວິທີການເລືອກ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ໂດຍການນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງຊ່າຮ່າ (SARA).

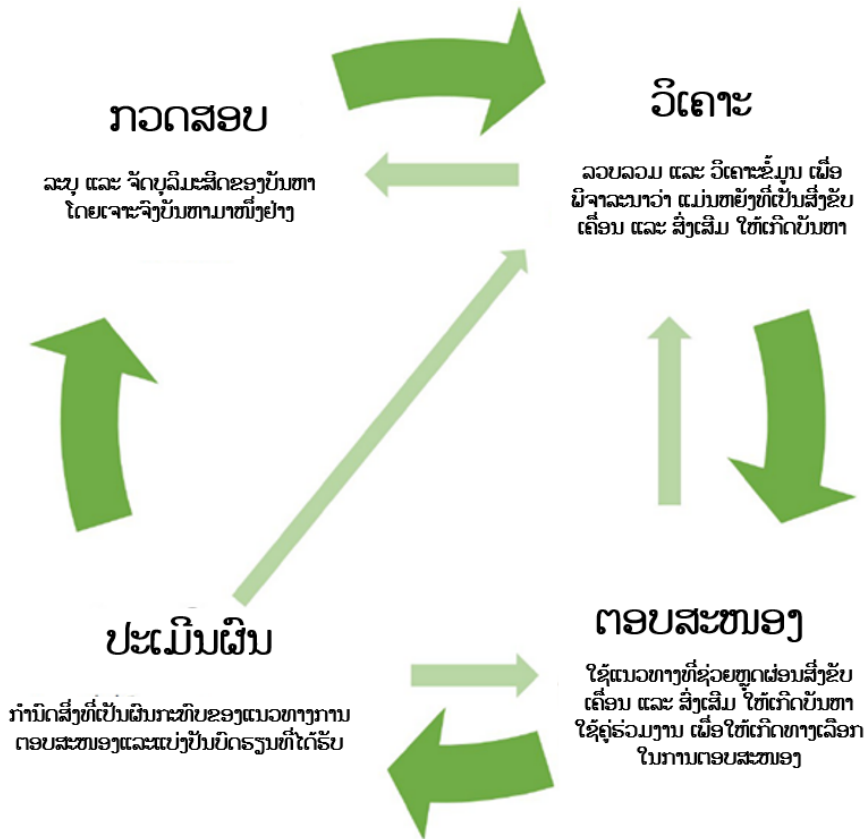
ໜ່ວຍງານ	ການກວດສອບ	ການວິເຄາະ	ການຕອບໂຕ້	ການປະເມີນ
<p>ໜ່ວຍງານພາກລັດ: ໜ່ວຍງານການປະມົງອິດສະຟຣ໌ເຣສ ນຸ່ງຊານເຕີງກາຣາ ຕາເວັນອອກ, ສາທາລະນະລັດອິນໂດເນເຊຍ</p> <p>ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນ: ສະມາຄົມອະນຸລັກສັດປ່າ (WCS) - ສາທາລະນະລັດອິນໂດເນເຊຍ, ມູນລະນິທີມິຊູ (Misool Baseftin)</p> <p>ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ບຸດ ແລະ ຄະນະ (ຢູ່ລະຫວ່າງການກວດສອບ)⁸ [Booth et al (<i>in review</i>)]</p>	<p>ການລ່າ ປາຝາຣາທູ ໃນແຖວປະເທດອິນໂດເນເຊຍຕະເວັນອອກ ໄດ້ຮັບແຮງກະຕຸ້ນມາຈາກຄວາມຕ້ອງການເຫງືອກປາຝາເພື່ອນຳມາເປັນຢາແຜນບູຮານຈາກຕະຫຼາດຢາໃນພູມມິພາກເອເຊຍ</p>	<p>ມີພຽງແຕ່ໜຶ່ງໝູ່ບ້ານທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນສະຖານທີ່ຫຼັກຂອງທັງການລ່າ ແລະ ການຄ້າຂາຍ</p> <p>ການລ່າມັກຖືກເຮັດຊ້າໆ ໂດຍການກະທຳຜິດຂອງກຸ່ມນ້ອຍກຸ່ມເກົ່າ ທີ່ໄດ້ຮັບແຮງກະຕຸ້ນມາຈາກຊື່ສຽງ ແລະ ເງິນລາງວັນລາຄາສູງ</p> <p>ຊ່ວງເວລາໃນການລ່າປາຝາຈຳນວນຫຼາຍ ເກີດຂຶ້ນໄດ້ທັງຕອນກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ຊຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບ ຈຳນວນຂອງປາຝາຣາທູ ທີ່ໂຮມໂຕກັນ</p>	<p>ໜ່ວຍລາດຕະເວນ ຈະກຳນົດເປົ້າໝາຍໄປທີ່ພື້ນທີ່ຂອງປາຝາຣາທູທີ່ໂຮມໂຕກັນຫຼາຍສຸດໃນແຕ່ລະເດືອນ ແລະ ທະເລທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບໝູ່ບ້ານຂອງຜູ້ລ່າສັດ</p> <p>ການດຳເນີນຄະດີກັບຜູ້ຄ້າໃນຂັ້ນສູງ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສະຖາບັນພັດທະນາລັດຖະກອນຝ່າຍຕຸລາການສານຍຸຕິທຳ</p> <p>ການແຊກແຊງວິຖີຊີວິດທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງຊາວບ້ານ ຈະຕັ້ງເປົ້າໝາຍໄປທີ່ຜູ້ລ່າ, ຜູ້ແປຮູບຊົນສັດ ແລະ ຊຸມຊົນໃນວົງກ້ວາງ</p> <p>ການສັງເກດການ ຈາກການລັກລອບຈັບປາຢ່າງຜິດກົດໝາຍຂອງຊຸມຊົນ ລວມໄປເຖິງສັດນ້ຳອື່ນໆທີ່ບັງເອີນຕິດແຫ້ງປາມາດ້ວຍ</p>	<p>ຈຳນວນປາຝາຣາທູທີ່ຖືກນຳຂຶ້ນມາຈາກທ່າເຮືອແມ່ນຫຼຸດລົງປະມານ 86 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2017 ເມື່ອທຽບກັບປີ 2013</p> <p>ເກີດການຫັນປ່ຽນວິທີການໃນການລ່າດ້ວຍການນຳໃຊ້ແຫ້ງຈັບປາແບບລອຍ</p>
<p>ກຸ່ມສາສະໜາ: ໂບດຄຣິສຕຽນນາຊາເຣສ (ເຊມເບ)</p> <p>ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນ: ອົງການແພດເທີຣາ, ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນພິສພາກສ, ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນໄວລ໌ໄລຟແອັກທ໌</p> <p>ໜ່ວຍງານທຸລະກິດ: ນັກອອກແບບດິຈິຕອລ, ຜູ້ຜະລິດສິ່ງທໍ ແລະ ນັກທຸລະກິດອິດສະຫຼະຈຳນວນໜຶ່ງ</p>	<p>ການລ່າເສືອດາວ ເພື່ອນຳເອົາຂົນມາເຮັດເສື້ອຄຸມຂົນສັດ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນພິທີບູຮານເກົ່າແກ່ ໂດຍຊຸມຊົນນາຊາເຣສ ແບບຕິສ (ເຊມເບ) ໃນປະເທດອາຟຣິກາໃຕ້</p>	<p>ໃນການໂຮມຊຸມນຸມໃນໂບດຄຣິສຕຽນ ໜຶ່ງຄັ້ງ ຈະພົບເຫັນໜັງເສືອດາວປະມານ 15,000 ຜືນ</p> <p>ເສື້ອຄຸມໜັງເສືອດາວ ມີລາຄາແພງ ແລະ ມີອາຍຸໃຊ້ງານໄດ້ພຽງເຈັດປີ, ສະມາຊິກບາງຄົນຈຶ່ງໃຊ້ໜັງເສືອດາວສັງເຄາະທີ່ມີລາຄາຖືກແທນ</p> <p>ສະມາຊິກຄຣິສຕຽນ ເກືອບຈະບໍ່ມີການຮັບຮູ້ເຖິງສະຖານະທີ່ຖືກຄຸກຄາມຂອງເສືອດາວເລີຍ</p> <p>ໃນຊ່ວງເວລາຫຼາຍກວ່າ 10 ວັນ ໃນເດືອນຕຸລາ ທີ່ນິກແຫຼວຕີນແດງ ຈະຖືກຈັບ ແລະ ຖືກແຮ້ວທີ່ຫ້າງໄວ້ ໃນເວລາທີ່ພວກມັນມີການລວມໂຕກັນ ກ່ອນທີ່ຈະຍົກຍ້າຍຖິ່ນໄປສູ່ທະວີບອາຟຣິກາ</p> <p>ຜູ້ລ່າ ປະມານ 70 ກຸ່ມ ໄດ້ນຳໃຊ້ແຫ້ງເກົ່າ ທີ່ເຄີຍໃຊ້ຈັບປາ ມາດັກຈັບນິກແຫຼວຕີນແດງ</p> <p>ລ່າສຸດ ການຈັບນິກແຫຼວຕີນແດງ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາທີ່ຮຸນແຮງ, ເນື່ອງຈາກມີການຜູກລວມກິດຈະວັດ ແລະ ທຸລະກິດຂອງທັງສາມໝູ່ບ້ານນີ້ ໄວ້ດ້ວຍກັນ</p> <p>ຜູ້ລ່າໄດ້ຮັບອິດທິພົນອັນໜັກໜ່ວງ ຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງສະພາໝູ່ບ້ານ ແລະ ຜູ້ນຳໂບດຄຣິສຕຽນ</p>	<p>ເສື້ອຄຸມໜັງເສືອດາວສັງເຄາະທີ່ມີຄວາມຫົນຫານ ແລະ ມີຄວາມສົມຈິງຫຼາຍ ຈະຖືກຜະລິດ ແລະ ແຈກຢາຍໃຫ້ກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຸມນຸມຟຣີ, ກ່ອນທີ່ ທຸລະກິດຈະຫັນປ່ຽນໄປສູ່ທຸລະກິດທີ່ພິງພາຕີນເອງໄດ້</p> <p>ທຸລະກິດນີ້ ຖືກລວມຢູ່ໃນການເຜີຍແຜ່ການສຶກສາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນດ້ານຄວາມຕ້ອງການໜັງເສືອດາວປ່າ</p>	<p>ອັດຕາສ່ວນຂອງເສື້ອຄຸມໜັງເສືອດາວຂອງແທ້ກັບເສື້ອຄຸມໜັງເສືອດາວປອມໃນພິທີທາງສາສະໜາຈຶ່ງຫຼຸດລົງເກືອບປະມານ 50:50 ໃນປີ 2018</p>
<p>ໜ່ວຍງານພາກລັດ: ກົມປ່າໄມ້ ນາກາແລນ, ກະຊວງສິ່ງແວດລ້ອມຂອງປະເທດອິນເດຍ</p> <p>ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນ: ກອງທຶນອະນຸລັກສັດປ່າ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບນາກາແລນ, ເຂດອະນຸລັກອິນເດຍ, ອົງການອະນຸລັກນິກປະເທດອິນເດຍ ແລະ ອົງກອນອະນຸລັກສັດປ່າປະເທດອິນເດຍ</p> <p>ກຸ່ມສາສະໜາ: ຜູ້ນຳຂອງໂບດຄຣິສຕຽນນາກາແລນ</p> <p>ສະມາຄົມ: ສະມາຄົມປະຕິວັດດຳມະຊາດບອມເບ, ສະມາຄົມລະບົບນິເວດວິທະຍາຂອງນິກແຫຼວຕີນແດງ</p> <p>ຄະນະກຳມະການໝູ່ບ້ານ: ປັງຕີ, ອາຊາ ແລະ ຊອງໂຣ</p> <p>ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ: ໂກຊ໌ (2018)¹⁰ [Ghosh (2018)] ແລະ ຣາອຸ (2013) [Rao (2013)]</p>	<p>ການຫ້າງແຮ້ວຈັບນິກແຫຼວຕີນແດງຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍລະຫວ່າງການຍົກຍ້າຍຖິ່ນປະຈຳປີຂອງພວກມັນທີ່ບໍລິເວນອ່າງເກັບນ້ຳໂດຍາງຂອງຊາວບ້ານທ້ອງຖິ່ນເພື່ອນຳເອົາຊົນຂອງມັນມາເປັນອາຫານ</p>	<p>ໃນຊ່ວງເວລາຫຼາຍກວ່າ 10 ວັນ ໃນເດືອນຕຸລາ ທີ່ນິກແຫຼວຕີນແດງ ຈະຖືກຈັບ ແລະ ຖືກແຮ້ວທີ່ຫ້າງໄວ້ ໃນເວລາທີ່ພວກມັນມີການລວມໂຕກັນ ກ່ອນທີ່ຈະຍົກຍ້າຍຖິ່ນໄປສູ່ທະວີບອາຟຣິກາ</p> <p>ຜູ້ລ່າ ປະມານ 70 ກຸ່ມ ໄດ້ນຳໃຊ້ແຫ້ງເກົ່າ ທີ່ເຄີຍໃຊ້ຈັບປາ ມາດັກຈັບນິກແຫຼວຕີນແດງ</p> <p>ລ່າສຸດ ການຈັບນິກແຫຼວຕີນແດງ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາທີ່ຮຸນແຮງ, ເນື່ອງຈາກມີການຜູກລວມກິດຈະວັດ ແລະ ທຸລະກິດຂອງທັງສາມໝູ່ບ້ານນີ້ ໄວ້ດ້ວຍກັນ</p> <p>ຜູ້ລ່າໄດ້ຮັບອິດທິພົນອັນໜັກໜ່ວງ ຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງສະພາໝູ່ບ້ານ ແລະ ຜູ້ນຳໂບດຄຣິສຕຽນ</p>	<p>ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ແຫ່ງເມືອງນາກາແລນ ໄດ້ດຳເນີນການຍຶດແຫ້ງ ແລະ ຕິດຕັ້ງຫ້ອຍເຜົາລະວັງໄພໄວ້ ໃນບໍລິເວນອ້ອມຮອບອ່າງເກັບນ້ຳໂດຍາງ</p> <p>ຜູ້ນຳສາສະໜາຄຣິສຕຽນໄດ້ມີການສົ່ງເສີມໂຄສະນາວ່າ ການບໍລິໂພກນິກແຫຼວ ແມ່ນຄັດຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວຄຣິສຕຽນ</p> <p>ມີການລິເລີ່ມຄວາມຄິດສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຜູ້ລ່າ ຫັນປ່ຽນອາຊີບໄປເປັນຄົນນຳທາງ ແລະ ກຸ່ມຄຸ້ມຄອງນິກແຫຼວ</p> <p>ມີການກໍ່ຕັ້ງກຸ່ມອານຸລັກນິກແຫຼວ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳການຄຸ້ມຄອງນິກແຫຼວຕີນແດງ</p>	<p>ການຫ້າງແຮ້ວຈັບນິກແຫຼວຕີນແດງ ຈາກຢ່າງໜ້ອຍ 120,000 ໂຕ ໃນປີ 2012 ເຫຼືອສູນ ໃນປີ 2013 ແລະ ໃນປີຕໍ່ໆໄປ</p>
<p>ໜ່ວຍງານພາກລັດ: ໜ່ວຍງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງປະມົງຂອງເຄືອລັດອິດສະຕາຣີ</p> <p>*ໃຫ້ສັງເກດວ່າພວກເຂົາເຈາະຈົງທີ່ຈະດັດແປງ POP ແລະ ໃຊ້ແບບຈຳລອງ SARA</p> <p>ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ: ກິບສັນ (2017)¹² [Gibson (2017)]</p>	<p>ການຈັບປາໃນຮູບແບບພານິດ ໃນພື້ນທີ່ ຫຼື ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ</p>	<p>ຊາວປະມົງ ໄດ້ຫຼົບຫຼີກກິດລະບຽບ ດ້ວຍການບໍ່ຕິດຕັ້ງລະບົບຕິດຕາມເຮືອປະມົງ (VMS) ເທິງເຮືອ ແລະ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ລະບົບເປີດໃຊ້ງານຢູ່ຕອນຫຼອດເວລາ</p>	<p>ມີການຈັດຕັ້ງກຸ່ມເກັບກຳຂໍ້ມູນຕິດຕາມເຮືອປະມົງ</p> <p>ເພື່ອຄວາມສຳຄັນໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນຈາກປື້ມບັນທຶກຂໍ້ມູນຈາກ VMS ພາຍໃນ ສາມມື້ ຫຼັງຈາກເຮືອທຽບທ່າ ເພື່ອພິສູດ ຫຼື ກວດສອບການລະເມີດຕໍ່ກິດລະບຽບ</p> <p>ໂຄງການໄລຍະສັ້ນກ່ຽວກັບການຄາດເຄື່ອນເປັນສູນ ໄດ້ຖືກນຳມາບັງຄັບໃຊ້ກັບເຮືອທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ VMS ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເດີນເຮືອກັບເຂົ້າທ່າ</p>	<p>ຄ່າສະເລ່ຍຂອງການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ມູນ VMS ເພີ່ມຈາກ 87,5 ເປັນ 97,9 ໃນຊ່ວງລະຫວ່າງການວິເຄາະ</p>

ບົດທີ 2 ການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍແບບຈຳລອງ SARA

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ອ່ານບົດທີ 1 ຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ໄປແລ້ວ ທ່ານອາດຄິດວ່າການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເປັນວິທີທີ່ໜ້າສົນໃຈໃນການນຳມາໃຊ້ແກ້ໄຂອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຍັງບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນວ່າ ທ່ານຈະແກ້ໄຂບັນຫານີ້ໄດ້ແນວໃດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຍິນຍົງ, ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫານັ້ນ, ແບບຈຳລອງ SARA ຈະກຳນົດທິດທາງຂອງຂະບວນການໄວ້ ດັ່ງນີ້: ກວດສອບ - ວິເຄາະ - ຕອບສະໜອງ - ປະເມີນຜົນ ແລະ ພິຈາລະນາວ່າ ສິ່ງທີ່ກຳລັງດຳເນີນໄປນັ້ນໄດ້ຜົນ ຫຼື ບໍ່, ໃນບົດທີ 2 ນີ້ ຜູ້ຂຽນຈະອະທິບາຍເຖິງການນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງນີ້ແນວໃດ ສຳລັບການອະນຸລັກສັດປ່າ ແລະ ວິທີ ທີ່ຜູ້ອ່ານເຊັ່ນທ່ານ ສາມາດນຳເອົາແບບຈຳລອງນີ້ ເລື່ອມສານເຂົ້າໃນວຽກງານປະຈຳວັນຂອງທ່ານໄດ້ແນວໃດ, ຜູ້ຂຽນເລືອກໃຊ້ຕົວຢ່າງສົມມຸດຖານ ເພື່ອສະແດງວິທີການທີ່ທ່ານຈະແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍນຳໃຊ້ຂະບວນການຂອງແບບຈຳລອງ SARA.

ແບບຈຳລອງ SARA: ພາຍລວມໂດຍຫຍໍ້

ຖ້າຫາກຂາດໂຄງສ້າງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາແລ້ວ, ທ່ານຈະພົບວ່າ ການຈະພັດທະນາ ຫຼື ປັບປຸງການແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ເໝາະສົມນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຍາກ. ການກະຕຸກຂຽນຢູ່ໃຫ້ “ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ” ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍຄວາມວ່ອງໄວ ພ້ອມກັບຄວາມຄິດທີ່ວ່າ “ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້” ເປັນປະຕິກິລິຍາຕາມທຳມະຊາດ ທີ່ເມື່ອຖືກປະລະໄວ້ໂດຍບໍ່ມີການກວດສອບ ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດເປັນສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ກັບຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້, ຄວາມອິດທົນ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເພາະການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຊັບຊ້ອນນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ເວລາ.

ຂັ້ນຕອນຂອງແບບຈຳລອງ SARA

ແນວທາງແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ກັບ ການເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການວາງແຜນວຽກງານການອະນຸລັກ

ໜ່ວຍງານຂອງທ່ານອາດມີກອບວຽກໃນການວາງແຜນການອະນຸລັກຢູ່ແລ້ວ, ຊຶ່ງລະບົບມາດຕະຖານແບບເປີດໂດຍຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີມາດຕະຖານດ້ານການອະນຸລັກຮ່ວມກັນ ແມ່ນເປັນໜຶ່ງໃນມາດຕະຖານຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບແບບຈຳລອງ SARA ທີ່ແນໃສ່ຄວາມຈຳເປັນໃນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈກັບໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບຄວາມທີ່ໄດ້ອອກແບບ ແລະ ດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການແຊກແຊງ ຈົນໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ ເຖິງແມ່ນວ່າແຕ່ລະວົງຈອນ ຈະເນັ້ນໃສ່ຂັ້ນຕອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ມັນກໍ່ຄືວົງຈອນການປັບຕົວວົງຈອນດຽວກັນນັ້ນເອງ.

ເນື່ອງຈາກແບບຈຳລອງ SARA ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດ, ຈຶ່ງເກີດການວິໄຈ ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານດ້ານແບບຈຳລອງນີ້ ເພື່ອຫຼຸດອັດຕາການເກີດອາຊະຍາກຳ ແລະ ຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂຶ້ນຈຳນວນຫຼາຍ, ແບບຈຳລອງນີ້ ມີປະໂຫຍດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານການອະນຸລັກສັດປ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸ່ມບຸກຄົນທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ຫຼື ມາດຕະຖານຂອງສັງຄົມ, ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງອ່ານບົດທີ 2 ຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້, ໃຫ້ທ່ານລອງຖາມຕົນເອງວ່າ ແນວຄິດ ແລະ ຫຼັກການຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາຈາກຕົ້ນກຳເນີດຂອງບັນຫາ ສາມາດນຳມາປັບໃຊ້ປະສົມປະສານເຂົ້າກັບຂະນວນການວາງແຜນໃນປະຈຸບັນຂອງທ່ານໄດ້ ຫຼື ບໍ່

ຂໍ້ສົມມຸດຖານ

ຈຳນວນສາຍພັນໂຕກວາງທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນທີ່ຫຼຸດລົງ ເນື່ອງຈາກການລ່າເພື່ອເອົາຊີ້ນ

ຈຳນວນປະຊາກອນກວາງທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ ກຳລັງຫຼຸດໜ້ອຍລົງ ເນື່ອງຈາກການລັກລອບລ່າສັດຢ່າງຜິດກົດໝາຍທີ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປົ້າໝາຍຂອງການລ່າ ກໍ່ຄືຊີ້ນກວາງ. ເມື່ອສາທາລະນະຊົນ ໄດ້ມີການກົດດັນໃຫ້ດຳເນີນການບາງຢ່າງ, ຜູ້ຄຸ່ມຄອງພື້ນທີ່ອະນຸລັກ ຈຶ່ງມາຮ້ອງຂໍໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ນຳທົ່ມ ແລະ ກຳນົດວິທີການແຊກແຊງ ເພື່ອຫຼຸດບັນຫາ, ທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນໃຈທີ່ຈະນຳໃຊ້ແນວທາງແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດດ້ວຍແບບຈຳລອງ SARA.

ການກວດສອບ: ກຳນົດແນວຄວາມຄິດ ຈັດລຳດັບບຸລິມະສິດຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄັດເລືອກບັນຫາ

ເລືອກໜຶ່ງບັນຫາ ການເຮັດວຽກດ້ານການອະນຸລັກສັດປ່າ ທ່ານຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ອະນຸລັກຂອງທ່ານນັ້ນແມ່ນມີ *ຫຼວງຫຼາຍ* ບາງບັນຫາ ກໍ່ເປັນເລື່ອງຜິດກົດໝາຍ ສ່ວນບັນຫາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ສາຍພັນຕ່າງຖິ່ນທີ່ບຸກລຸກເຂົ້າມາ ຫຼື ເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງກັນ ລະຫວ່າງຄົນ ກັບ ສັດປ່າ. ແຕ່ກໍ່ອາດບໍ່ເປັນ ແບບນັ້ນສະເໝີໄປ, ໃນລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນການກວດສອບນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງບັນຫາ ໂດຍການເລືອກເອົາບັນຫາຂຶ້ນມາໜຶ່ງຢ່າງ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານແກ້ບັນຫາຂອງທ່ານ ໄດ້ນຳໄປປະຕິບັດດຳ. ການຄັດເລືອກບັນຫາແມ່ນເລືອກເອົາບັນຫາທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຊຸມຊົນ, ຊຶ່ງຊຸມຊົນໄດ້ມີການສະເໜີໃຫ້ມີການດຳເນີນການແກ້ໄຂ ຫຼື ອາດຈະເລືອກຍ້ອນວ່າມັນເປັນບັນຫາຊຳເຮື້ອ ທີ່ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໄປແລ້ວຈຳນວນ ຫຼວງຫຼາຍໃນການແກ້ໄຂ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນແນວທາງການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ ຈຶ່ງຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນ “*ເຫດການອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຊ້າໆ ໃນຊຸມຊົນທີ່ ປະຊາຊົນຄາດຫວັງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ດຳຫຼວດເຂົ້າມາຈັດການແກ້ໄຂ*”.

ເຈາະຈົງບັນຫາ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດໃນການປະຕິບັດ ການກຳນົດບັນຫາຢ່າງຮັດກຸມ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານມີສະມາທິໃນການເຮັດວຽກ ສາມາດປະ ເມີນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ຄຳວ່າ: “ການບຸກລຸກພື້ນທີ່” ນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມໝາຍທີ່ກວ້າງເກີນໄປ, ແຕ່ຫາກໃຊ້ຄຳວ່າ: “ການດັກຈັບສັດ ເພື່ອລ່າເອົາ ຊີ້ນໄປສ້າງລາຍໄດ້ ເພື່ອເພາະປູກໃບຢາສູບ” ນັ້ນ ຈະດີກວ່າຄຳວ່າ: “*ຄວາມຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຄົນ ກັບ ສັດປ່າ*” ຊຶ່ງກໍ່ມີຄວາມໝາຍກວ້າງເກີນໄປເຊັ່ນດຽວກັນ “ການລ້າງແຄ້ນສິ່ງໃດ ດ້ວຍການວາງຢາພິດຂ້າພວກມັນຫຼັງຖືກຮຸກຮານ” ນັ້ນກໍ່ດີກວ່າເຊັ່ນດຽວກັນ. ຄວນມີການລະບຸສະຖານທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ເຊັ່ນ: “ການດັກຈັບສັດ ເພື່ອລ່າເອົາຊີ້ນໄປສ້າງລາຍໄດ້ ເພື່ອເພາະປູກໃບຢາສູບຕາມແນວຊາຍແດນ ກ ຂ ຄ” ເປັນຕົ້ນ, ຖ້າຫາກບັນຫາຂອງທ່ານມີຫຼາຍເກີນໄປ ຈະ ເຮັດໃຫ້ການຕອບໂຕ້ຂອງທ່ານບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ ພາຍໃຕ້ພື້ນທີ່ຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ອາດເຮັດໃຫ້ລ້າຊ້າເສຍເວລາ ເນື່ອງຈາກຄວາມຊັກຊ້າຂອງການດ ເນີນງານໃນຂອບເຂດອຳນາດສານທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍເກີນໄປ, ໃຫ້ທ່ານຄິດວ່າ ບັນຫາຂອງທ່ານຄືການທົດລອງໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອອກ ແບບມາເປັນຢ່າງດີ ໂດຍສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳເລັດທີ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ ແລະ ສາມາດຂະຫຍາຍຂອບເຂດໃຫ້ກວ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກນຳໄປ ປະຕິບັດຊ້າໃນສະ ຖານທີ່ອື່ນໆ.

ຂໍສົມມຸດຖານ: ການກວດສອບ

ການກວດສອບຂອງທ່ານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການລັກລອບລ່າສັດປ່ານັ້ນ ເປັນປະກົດການໃນວົງກວ້າງ, ຕົວສະແດງກໍ່ແຕກຕ່າງກັນ, ວິທີທີ່ນຳໃຊ້ ກໍ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຕະຫຼາດທີ່ນຳສົ່ງ ກໍ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພາຍຫຼັງການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ທ່ານຈະຮັບຮູ້ເຖິງບັນຫາສາມປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນດັ່ງຕໍ່ ໄປນີ້:

1. ການດັກຈັບກວາງດ້ວຍແຮ້ວ ເພື່ອນຳເອົາຊີ້ນໄປຂາຍໃຫ້ກັບຮ້ານອາຫານໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ
2. ດັກຊຸ້ມຍິງກວາງ ເພື່ອນຳເອົາຊີ້ນໄປບໍລິໂພກ ໂດຍຄົນເຮັດເໜືອຄຳແບບຜິດກົດໝາຍ
3. ໃຊ້ໝາ ແລະ ອາວຸດປືນ ໃນການລ່າກວາງ ເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ການພັກຜ່ອນຍ່ອນອາລົມຂອງຄົນໃນເມືອງ

ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ ໄດ້ລະບຸວ່າບັນຫາໃນຂໍ້ທ້າອິດ ແມ່ນບັນຫາທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍສູງສຸດຕໍ່ປະຊາກອນກວາງ, ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ອຸທະຍານຂອງ ທ່ານນັ້ນ ມີຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼາຍ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມທ້າທາຍທາງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ການປະຕິບັດການແຊກແຊງກັບຊຸມຊົນທັງໝົດ, ເມື່ອເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຕອນການວິເຄາະ ທ່ານ ແລະ ທີມງານຂອງທ່ານ ຈະປັບຈຸດສຳຄັນໄປທີ່ ທິດໃຕ້ຂອງອຸດທິຍານໄດ້ດີຍິ່ງຂຶ້ນ

ບັນຫາທີ່ຖືກເລືອກ ເພື່ອເຮັດການວິເຄາະ
*ການດັກຈັບກວາງດ້ວຍແຮ້ວ ບໍລິເວນທິດໃຕ້ຂອງອຸດທະຍານ ເພື່ອເອົາຊີ້ນໄປຂາຍ
 ໃຫ້ກັບຮ້ານອາຫານໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ*

ໃຊ້ບົດທົດສອບ CHEERS ຊ່ວຍເນັ້ນຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເມື່ອດຳເນີນການກວດສອບ ເພື່ອຄົ້ນຫາບັນຫາ, ການນຳໃຊ້ແບບທົດສອບ CHEERS ຈະ ມີປະ ທິບູນຫຼາຍ ໃນການກວດສອບວ່າ ບັນຫາຂອງທ່ານມີອົງປະກອບທີ່ຈຳເປັນຢູ່ ຫຼື ບໍ່ ເຊັ່ນ: ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຄວາມຄາດຫວັງ, ເຫດການຕ່າງໆ, ການເກີດເຫດຊ້າໆ, ຄວາມຄ້າຍຄືກັນຂອງເຫດການ; ເມື່ອທ່ານສາມາດກຳນົດ ແລະ ຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງບັນຫາໄດ້ແລ້ວ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ແບບທົດສອບ CHEERS ເຂົ້າໃນການທົດສອບແຕ່ລະບັນຫາ, ຖ້າຫາກບັນຫາໃດທີ່ບໍ່ກົງກັບອົງປະກອບທີ່ຈຳເປັນ ແມ່ນບໍ່ຄວນນຳເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນການວິເຄາະໃນລຳດັບຕໍ່ ໄປ.

ສົມມຸດຖານ: ການ ກວດສອບ	ອົງປະກອບແບບທົດສອບ CHEERS		ຄຳອະທິບາຍ	ບັນຫາການໃຊ້ແຮ້ວດັກຈັບກວາງ	ແກ້ໄຂບັນຫາ ໄດ້ຫຼື ບໍ່?
	C	H			
C	ຊຸມຊົນ		ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນ, ອົງກອນພາກ	ປະຊາກອນກວາງປ່າ ຊຶ່ງເປັນ “ສົມບັດ” ຂອງຊາດ ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ, ດັ່ງນັ້ນຈຳນວນຜູ້ລ່າສັດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບ ຈຳນວນຂອງສັດຊະນິດນີ້	X
	Community		ປະຊາຊົນສັງຄົມ, ອົງການທຸລະກິດ ແລະ ໜ່ວຍງານພາກລັດ ແລະ/ຫຼື ສັດປ່າໄດ້ຮັບ ອັນຕະລາຍຈາກບັນຫານີ້		
H		ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ	ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ ສົ່ງຜົນໂດຍກົງ	ເນື່ອງຈາກປະຊາກອນກວາງທີ່ຫຼຸດຈຳນວນລົງ, ເຮັດ	X

	Harmful	ຕໍ່ຄົນ, ສັດປ່າ ຫຼື ອົງກອນໜ່ວຍງານຕ່າງໆ, ຊຶ່ງເປັນສາເຫດຂອງຄວາມເສຍຫາຍ, ການບາດເຈັບ, ຄວາມກັງວົນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ຈົນເຖິງການເສຍຊີວິດ	ໃຫ້ຜູ້ລ່າສັດ ດໍາເນີນການລ່າສັດໄດ້ໜ້ອຍລົງ ອີກທັງການຕິດຕັ້ງແຮ່ວຍັງທໍາລາຍ ແລະ ຂ້າສັດຊະນິດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍຂອງຜູ້ລ່າສັດອີກດ້ວຍ	
E	ຄວາມຄາດຫວັງ Expectation	ຊາວບ້ານເກີດຄວາມຄາດຫວັງ ວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ ຄວນຈະເຂົ້າມາຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາ	ຊາວບ້ານຄາດຫວັງວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ ຈະເຂົ້າມາແຊກແຊງ ເນື່ອງຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກປະເທດ ໃນການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງອຸດທະຍານ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານການລັກລອບຄ້າສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ	X
E	ເຫດການຕ່າງໆ Events	ບັນຫາຈາກເຫດການທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ຊຶ່ງສາມາດອະທິບາຍ ແລະ ບັນທຶກເປັນເອກະສານໄດ້	ການລັກລອບຕິດຕັ້ງແຮ່ວັກຈັບສັດ ໄດ້ຖືກສັງເກດການ ແລະ ຈົດບັນທຶກໄວ້ ໂດຍໜ່ວຍງານລາດຕະເວນ, ສ່ວນຊຸ້ນກວາງ ກໍ່ມີການໂຄສະນາວ່າ ມີຂາຍທີ່ຮ້ານອາຫານທ້ອງຖິ່ນຢູ່ເປັນປະຈໍາ	X
R	ການເກີດເຫດຊ້າ Recurring	ເມື່ອເຫດການເກີດຂຶ້ນອີກຄັ້ງ, ກໍ່ອາດກາຍເປັນເຫດການຊ້າເຮື້ອໄດ້ ເຊັ່ນ: ເກີດຂຶ້ນເປັນເວລາຫຼາຍປີ ຫຼື ອາດເກີດຂຶ້ນແບບທັນທີ ເຊັ່ນ: ບັນຫາໃໝ່ທີ່ກໍາລັງຈະເກີດຂຶ້ນ	ບັນຫາການວາງແຮ່ວ ເພື່ອດັກຈັບສັດນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຍືດເຍື້ອມາເປັນເວລາຫຼາຍປີ	X
S	ຄວາມຄ້າຍຄືກັນຂອງເຫດການ Similarity	ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ເຊື່ອມໂຍງກັນດ້ວຍສະຖານທີ່ ແລະ ເວລາທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ໃຜຈະຕົກເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍ, ກຸ່ມຜູ້ກະທໍາຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ວິທີການດໍາເນີນການ	ຊະນິດຂອງແຮ່ວດັກຈັບສັດທີ່ນໍາໃຊ້, ພື້ນທີ່ການລ່າສັດ ແລະ ຮ້ານອາຫານທີ່ຂາຍຊີ້ນກວາງເຫຼົ່ານີ້ ລ້ວນເຊື່ອມໂຍງ ກັບ ການຕິດຕັ້ງແຮ່ວດັກຈັບສັດ	X

ການວິເຄາະ: ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ສ້າງສົມມຸດຖານ ແລະ ກໍານົດຕົວຊີ້ວັດ

ຕອບຄໍາຖາມ 5 W ກັບ 1 H ກໍ່ຄື: ໃຜ? (Who?) ແມ່ນຫຍັງ (What?) ເມື່ອໃດ? (When?) ຢູ່ໃສ (Where?) ເປັນຫຍັງ (Why?) ແລະ ແນວໃດ (How?) ການເຮັດເຊັ່ນນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເລີ່ມເບິ່ງເຫັນ ສິ່ງທີ່ທ່ານຮູ້ກ່ຽວກັບບັນຫາ, ຂໍ້ມູນໃດທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງດໍາເນີນການລວບລວມ ແລະ ຄວນຕິດຕໍ່ໃຜ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກະກຽມຂໍ້ມູນໃຫ້ທ່ານ, ນອກຈາກນີ້ ຍັງຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດກໍານົດຂະໜາດຂອງບັນຫາ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສັດປ່າ, ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນໄດ້.

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 1: Scott, M. S. (2015). *Identifying and Defining Policing Problems*. Center for Problem-Oriented Policing. (link)

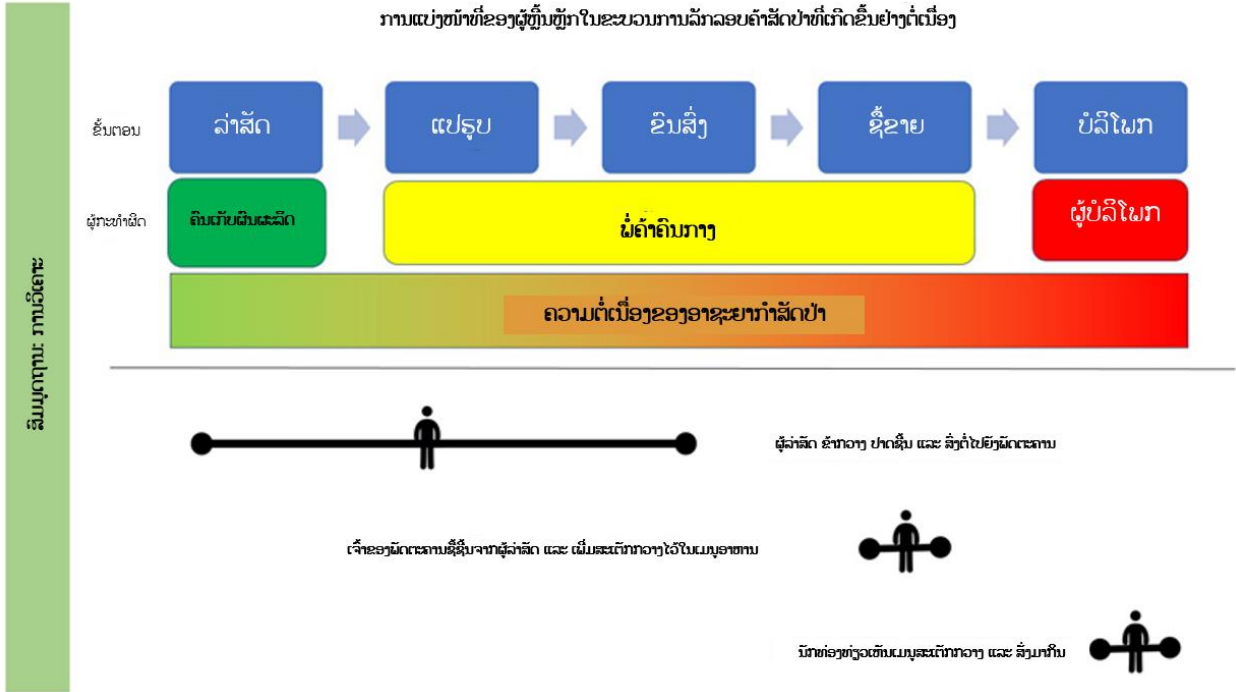
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 2: Sparrow, M. K. (2008). *The Character of Harms. Operational Challenges in Control*. Cambridge University Press. (link)

ສ້າງ ແລະ ທົດສອບສົມມຸດຖານຕ່າງໆ ເມື່ອທ່ານເລີ່ມເຂົ້າໃຈບັນຫາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນ, ໃຫ້ທ່ານດໍາເນີນການສັງເກດ ເພື່ອສ້າງສົມມຸດຖານກ່ຽວກັບແຮງຈູງໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການກໍ່ບັນຫານັ້ນ, ຈາກນັ້ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນໃໝ່ ເພື່ອທໍາການທົດສອບ ແລະ ເບິ່ງວ່າຂໍ້ມູນໃໝ່ນີ້ສະໜັບສະໜູນສົມມຸດຖານຂອງທ່ານ ຫຼື ຂັດແຍ່ງ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດໃຫ້ທ່ານຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການແກ້ໄຂຄືນໃໝ່ ຫຼື ບໍ່, ຂະບວນການນີ້ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ທ່ານຫຼົງທາງ ຈາກການຄາດຄະເນ ແລະ ການໄດ້ຮັບຂ່າວສານມາແບບກວ້າງໆ.

ສົມມຸດຕາມ: ການວິເຄາະ	ໃດ?	ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ບໍລິໂພກ	ຈາກການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນການໂຄສະນາຂອງຮ້ານອາຫານທາງອອນລາຍ, ຮ່ວມກັບການສຳພາດນຳ ຊຸມຊົນ, ທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ລູກຄ້າສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກເມືອງຫຼວງທີ່ມີຖານະ ຮັ່ງມີ ໂດຍນິຍົມບໍລິໂພກຊີ້ນກວາງ ເພື່ອຄວາມຟຸມເຟືອຍ
	ເປັນ ຫຍັງ?	ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າແຮງຈູງໃຈຂອງຜູ້ລ່າ ສັດຄິແນວໃດ	ທ່ານລະບຸໄດ້ວ່າ ໜ່ວຍບໍລິການສຸຂະພາບທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ສຳຄັນ, ລະຫວ່າງການ ປົກສາຫາລິໃນເບື້ອງຕົ້ນ ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບບັນຫາການຕິດຢາເສບຕິດຊຳເຮື້ອຂອງຊາຍໜຸ່ ມໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບຂອບເຂດປ່າ. ການສອບປາກຄຳ ພາຍຫຼັງການຈັບກຸມຕົວ ໄດ້ ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວ່າ 68 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ແມ່ນມີແຮງຈູງໃຈຫຼັກ ໃນການລັກ ລອບລ່າສັດ ເພື່ອນຳເງິນມາຊຳລະໜີ້ຢາເສບຕິດ, ຈາກຂໍ້ມູນການຟ້ອງຮ້ອງພົບວ່າ ມີການກະທຳ ຜິດຊຳໃນອັດຕາທີ່ສູງຫຼາຍ
	ແນວໃດ?	ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບອາວຸດທີ່ເລືອກ ໃຊ້- ຊຶ່ງແມ່ນແຮວດັກຈັບສັດ	ການສຳພາດເຈົ້າໜ້າທີ່ລາດຕະເວນ ແລະ ຜູ້ລັກລອບລ່າສັດທີ່ຖືກຈັບກຸມຕົວ ສະແດງຂໍ້ມູນຢ່າງ ຊັດເຈນວ່າ ຜູ້ລ່າເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ມີການນຳມ້ວນເຫຼັກລວດທີ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້ ມາໃຊ້ເພື່ອເຮັດແຮວທີ່ ມີປະສິດພາບຫຼາຍໃນການດັກຈັບສັດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລາດຕະເວນ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ໃນພື້ນທີ່ ຕົວຈິງ ໄດ້ພົບເຫັນກອງເຫຼັກລວດປະເພດດຽວກັນ ທີ່ຖືກໃຊ້ເຮັດເປັນແທ້ວດັກສັດ ຊຶ່ງຖືກປະ ຖິ້ມໄວ້ ຈຳນວນ 20 ມ້ວນ
	ເມື່ອໃດ?	ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າເຫດການເຊັ່ນນີ້ ເກີດ ຂຶ້ນເປັນລະດູການ	ຂໍ້ມູນການລາດຕະເວນໄດ້ລະບຸວ່າ ການລ່າກວາງເພື່ອເອົາຊີ້ນນັ້ນ ແມ່ນມີຈຳນວນສູງສຸດໃນ ເດືອນສິງຫາ ແລະ ກັນຍາ, ຊຶ່ງເປັນຊ່ວງລະດູແລ້ງຂອງປະເທດໃນເຂດຕາເວັນຕົກທີ່ມີເຫດ ສະການທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນຈຳນວນຫຼາຍ

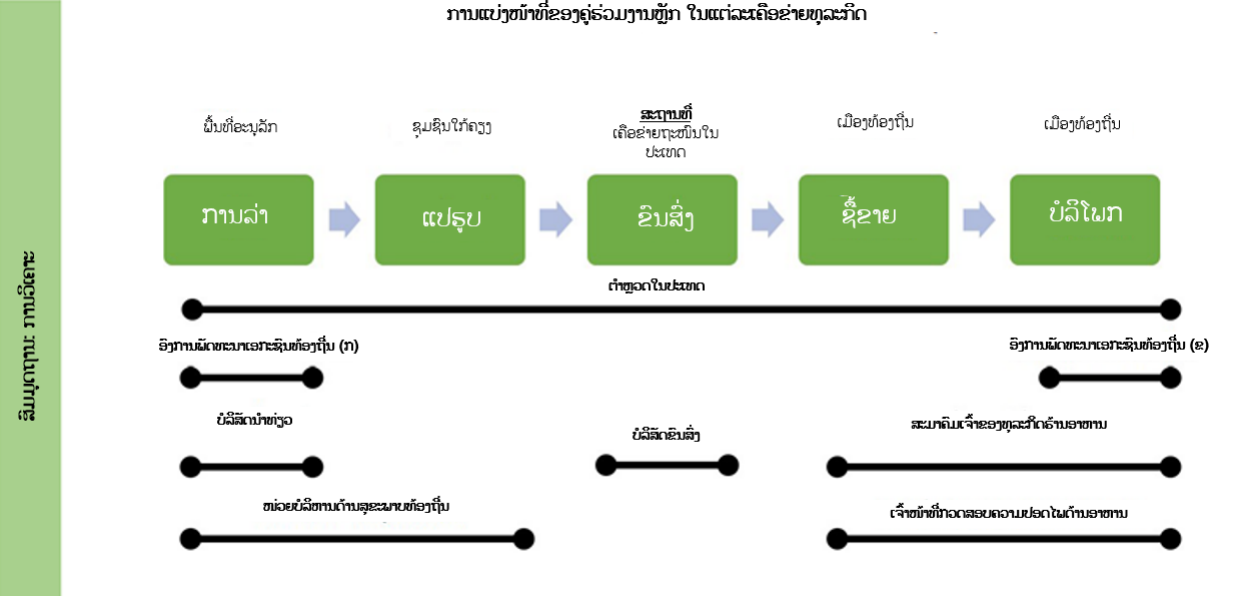
ກຳນົດສະຖານທີ່ ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ພຶດຕິກຳທີ່ເປັນແຮງຊຸກຍູ້ ແລະ ແຮງດຶງເອົາຜະລິດຕະພັນສັດປ່າຕາມຕ້ອງໄສ້ການສະໜອງ ສາມາດແບ່ງອອກເປັນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ, ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຈະບັນຍາຍເຖິງການ ທີ່ສັດປ່າຖືກແປຮູບເປັນຜະລິດຕະພັນເພື່ອບໍລິໂພກ (ປັບປຸງຈາກ^{13, 14}) ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຜູ້ກະທຳຜິດແຕ່ລະຄົນ ລ້ວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ ກະທຳຜິດກຳ¹⁵, ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມັກຈະເຮັດໃຫ້ເສັ້ນຂັ້ນລະຫວ່າງ ຂັ້ນຕອນ ກັບ ປະເພດຂອງຜູ້ກະ ທຳຜິດນັ້ນ ບໍ່ຊັດເຈນ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ກະທຳຜິດບາງຄົນ ບໍ່ໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວ.

ກຳນົດຈຸດອ່ອນ ຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນຂອງຂັ້ນຕອນການວິເຄາະ ຄືການລະບຸຈຸດອ່ອນທີ່ຂະໜານໄປກັບຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງການເກີດອາຊະຍະ ກຳສັດປ່າ, ຊຶ່ງທ່ານສາມາດສະກັດກັ້ນຂັ້ນຕອນສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້. ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນນີ້ຜ່ານໄປດ້ວຍດີ, ທ່ານຈະຕ້ອງຊື້ໃຫ້ເຫັນ ເຖິງແຮງຈູງໃຈທີ່ກຳໃຫ້ເກີດພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ (ເບິ່ງ¹⁵) ປະເພດຂອງເຄືອຂ່າຍທີ່ນຳໃຊ້ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ (ເບິ່ງ^{15, 16}) ແລະ ຕ້ອງຄິດ ເຖິງກົນໄກໃນການຕອບຮັບລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນຕ່າງໆອີກດ້ວຍ, ຊຶ່ງເປັນພາລະໜ້າທີ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ການກຳນົດບັນຫາໄວ້ຢ່າງຊັດ ເຈນ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຊັບຊ້ອນບາງຢ່າງລົງໄດ້.

ຮ່າງລາຍລະອຽດຂອງແຜນຄູ່ຮ່ວມງານ ໃຜເປັນຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ? ໃຜທີ່ຊ່ວຍທ່ານແກ້ໄຂບັນຫາ? ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການອາຊະຍາກຳລັດປາທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນໜ່ວຍງານຈາກພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນຫຼາຍໆໜ່ວຍງານ ໄດ້ຖືກກະກຽມໄວ້ຢ່າງດີໃນການເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນຫາແກ່ທ່ານ ແລະ ສະແດງບົດບາດໃນການລິເລີ່ມຂະບວນການແຊກແຊງຢ່າງເໝາະສົມ¹⁷.

ການແກ້ໄຂຄຳນິຍາມຂອງບັນຫາ ພາຍຫຼັງການວິເຄາະຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບແລ້ວ, ທ່ານອາດຈະຕ້ອງກຳນົດບັນຫາຂຶ້ນມາໃໝ່ ຫຼື ອາດມີ

ຄວາມຊັດເຈນຂຶ້ນວ່າ ບັນຫາແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນນັ້ນ ຄວນໄດ້ຮັບສຳບູລິມະສິດທຳອິດ, ຊຶ່ງກຳສາມາດເຮັດໄດ້ ເນື່ອງຈາກແບບຈຳ ລອງ SARA ບໍ່ແມ່ນແບບຈຳລອງທີ່ຊື່ງົງ, ແຕ່ເປັນແບບຈຳລອງທີ່ສາມາດຮັບຮອງການຍ້ອນກັບຄືນໄປທີ່ຂັ້ນຕອນການກວດສອບໄດ້ຖ້າຫາກຈຳເປັນຕ້ອງມີການກຳນົດບັນຫາຂຶ້ນໃໝ່.

ກະກຽມບົດທົດສອບ “ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ” ເພື່ອກວດສອບວ່າ ບັນຫາຫຼຸດລົງ ຫຼື ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ແພດໝໍ ຍັງຕ້ອງນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນສັນຍານຊີບພະຈອນຂອງທ່ານ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ການປິ່ນປົວ ເພື່ອທໍາຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າການປິ່ນປົວດ້ວຍວິທີນີ້ໄດ້ຮັບໝາກຜົນ ຫຼື ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການປັບປ່ຽນວິທີການຮັກສາ, ເຊັ່ນດຽວກັນ ທ່ານເອງກໍຕ້ອງຮູ້ກ່ຽວກັບເຫດການວັດຜົນທີ່ດີວ່າ ບັນຫາການອານຸລັກສັດປ່າຂອງທ່ານມີຄວາມຮຸນແຮງຫຼາຍປານໃດ ກ່ອນທີ່ຈະດໍາເນີນການຕອບໂຕ້ ຊຶ່ງທົ່ວໄປຈະເອີ້ນວິທີການນີ້ວ່າ ວິທີການຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນການປະເມີນວ່າບັນຫາຫຼຸດລົງ ຫຼື ບໍ່.

ຄວບຄຸມການກວດສອບ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າວິທີການຂອງທ່ານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນຫາຫຼຸດລົງ ຫຼື ບໍ່ ເມື່ອດໍາເນີນການທົດສອບຢາປົວພະຍາດຊະ ນິດໃໝ່, ນັກວິໄຈ ຈະແບ່ງອາສາສະໝັກອອກເປັນກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາ ແລະ ກຸ່ມຄວບຄຸມທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາ ໂດຍທັງສອງກຸ່ມແມ່ນຖືກເຜົາສັງເກດແບບດຽວກັນ. ວິທີການນີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າ ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສານັ້ນມີອາການດີຂຶ້ນເພາະໄດ້ຮັບຢາປິ່ນປົວ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກປັດໃຈອື່ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າການຄວບຄຸມບັນຫາການອານຸລັກສັດປ່ານັ້ນ ເປັນເລື່ອງຍາກ, ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ເມື່ອກໍານົດພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການທີ່ທ່ານຈະເຂົ້າໄປແກ້ໄຂ ໃຫ້ທ່ານຄິດເຖິງພື້ນທີ່ອື່ນໆທີ່ປະສົບພົບພໍ້ບັນຫາແບບດຽວກັນເບິ່ງວ່າ ທັງສອງພື້ນທີ່ນັ້ນ ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍພໍທີ່ຈະນໍາໃຊ້ວິທີການຄວບຄຸມ ຫຼື ບໍ່?

ຫຼັງຈາກກັນຕອງບັນຫາ ເພື່ອເນັ້ນໄປທີ່ທິດໃຕ້ຂອງອຸດທະຍານແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນໃຈນໍາໃຊ້ທິດເໜືອ ໃຫ້ເປັນພື້ນທີ່ຄວບຄຸມ ໂດຍກໍານົດດັດສະນີຊື່ວັດຂຶ້ນມາສາມຕົວ ແລະ ຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ວິທີການຂັ້ນພື້ນຖານ

	ດັດສະນີຊື່ວັດ	ລາຍລະອຽດ	ພື້ນທີ່ຄວບຄຸມ ວິທີການຂັ້ນພື້ນຖານ ທິດເໜືອ	ພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການ ແກ້ໄຂ ວິທີການຂັ້ນພື້ນຖານ ທິດໃຕ້
ສົມມຸດຖານ: ການວິເຄາະ	ອັດຕາການກວດລ້າງ ແຮວດັກຈັບສັດ	ອຸດທະຍານ ປະຕິບັດການກວດລ້າງແຮວດັກສັດ ເດືອນລະໜຶ່ງຄັ້ງ ໂດຍເນັ້ນເປົ້າໝາຍໄປທີ່ພື້ນທີ່ທີ່ມີການກວດພົບແຮວດັກສັດຫຼາຍທີ່ສຸດ	12 ເສັ້ນ ຕໍ່ການກວດລ້າງ	26 ເສັ້ນ ຕໍ່ການກວດລ້າງ
	ດັດສະນີການຂາຍຊື້ນ ກວາງປ່າໃນຮ້ານອາຫານ	ສາຍຂ່າວໃນຊຸມຊົນລະບຸຊື່ຮ້ານອາຫານທີ່ຂາຍຊື້ນກວາງປ່າ ທັງໃນທິດເໜືອ ແລະ ທິດໃຕ້	25	30
	ປະຊາກອນກວາງ	ກວດສອບຈາກກ້ອງດັກຖ່າຍພາບອັດຕະໂນມັດປະຈໍາປີ ທັງສອງພື້ນທີ່	70-80	50-60

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ
 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 1: Clarke, R. V, & Eck, J. E. (2005). *Crime Analysis for Problem Solvers in 60 Small Steps*. Center for Problem-Oriented Policing. (link)
 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ 1: ການປ້ອງກັນອາຊະຍາກໍາຕາມສະຖານະການ, ສູນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ (ລິ້ງ)

ຕອບສະໜອງ: ຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດ, ເພີ່ມຄວາມສ່ຽງ, ເພີ່ມການຮ່ວມມື, ມີສະມາທິ

ຄວາມສົມເຫດສົມຜົນ ຂັ້ນຕອນການກວດສອບເກີດຂຶ້ນເມື່ອທ່ານເຫັນດີກັບວິທີທີ່ເໝາະສົມ, ການກະກຽມແຜນການເຮັດວຽກ ແລະ ການເຂົ້າແຊກແຊງ ຕາມທີ່ໄດ້ເລືອກວິທີການໄວ້. ໃນຊ່ວງທີ່ດຳເນີນການວິເຄາະຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕ່າງໆຢູ່ນັ້ນ, ໃຫ້ເລືອກວິທີການທີ່ບໍ່ຊັບຊ້ອນ ຈົນເກີນໄປ, ໃຫ້ນຳສະເໜີ ແລະ ປຶກສາຫາລືແຜນການແຊກແຊງດັ່ງກ່າວຮ່ວມກັບທີມງານພາກສະໜາມ ເພື່ອປະເມີນວິທີການປະຕິບັດຕົວຈິງ, ໃຫ້ພະຍາຍາມຫາຄຳຕອບທີ່ເປັນການປ່ຽນແປງໃນທາງບວກ ຕໍ່ກັບການປະຕິບັດງານທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່.

ພິຈາລະນາວິທີປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳຕາມສະຖານະການໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນ ທັງ 25 ເຕັກນິກ ສຳລັບການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳຕາມສະຖານະການ¹⁸ ນີ້ ເປັນໂຄງສ້າງທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ກັບທີມງານຂອງທ່ານ ໃນການຄິດເຖິງການຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດຕ່າງໆ, ຊຶ່ງເຕັກນິກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຈຳແນກອອກເປັນແຕ່ລະປະເພດກວ້າງໆດັ່ງນີ້ຕໍ່ໄປນີ້, ການຊອກຫາວິທີການເພື່ອເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຊະຍາກຳ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນຕອບແທນ ແລະ ສິ່ງຍຸແຍ່ ແລະ ທຳລາຍຂ້ອງຕ່າງໆ, ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເທັກນິກເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດນຳໄປໃຊ້ກັບສົມມຸດຖານໄດ້ແນວໃດ¹⁹.

25 ເຕັກນິກ ເພື່ອການພິຈາລະນາວິທີການສຳລັບການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳຕາມສະຖານະການໃຫ້ຮອບຄອບ (SCP)				
ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມ	ເພີ່ມຄວາມສ່ຽງ	ຫຼຸດຜ່ອນຜົນຕອບແທນ	ຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງຍຸແຍ່	ກຳຈັດທຳລາຍຂ້ອງ
ເລືອກເປົ້າໝາຍທີ່ແຂງແກ່ນຂຶ້ນເຮັດບໍ່ໄດ້	ເພີ່ມຈຳນວນຜູ້ພິທີກວດຕີສັກໃນຊຸມຊົນ	ອຳພາງເປົ້າໝາຍເຮັດບໍ່ໄດ້	ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຄຽດ/ຄວາມຄັດຂ້ອງໃຈ ໃຫ້ທຶນແກ່ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຈັດຕັ້ງໂຄງການອາຊີບທີ່ເປັນທາງເລືອກໃນຊຸມຊົນ	ຕັ້ງກົດສ້າງຕັ້ງຂໍ້ຕົກລົງການຮ່ວມມື ແລະ ການບໍລິໂພກຊື່ນສັດປ່າ
ຄວບຄຸມການເຂົ້າເຖິງສິ່ງອຳນວຍສະດວກເພີ່ມຄວາມລະມັດລະວັງສຳລັບຜູ້ທີ່ລະເມີດກົດລະບຽບຫ້າມບຸກລຸກ ລວມໄປເຖິງຄຳເຕືອນ ແລະ ຄຳປັບໄໝອີກດ້ວຍ	ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການເຝົ້າລະວັງກວດກາ ຕັ້ງສາຍດ່ວນເພື່ອລາຍງານການລັກລອບຂາຍຊື່ນກວາງປ່າ	ກຳຈັດເປົ້າໝາຍເຮັດບໍ່ໄດ້	ຫຼີກລ້ຽງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຈັດໃຫ້ມີການພົບປະກັນລະຫວ່າງຊຸມຊົນ ກັບ ຫົວໜ້າອຸດທະຍານເປັນປະຈຳ ຫຼື ຕັ້ງສາຍດ່ວນສຳລັບຮັບແຈ້ງເຫດສຸກເສີນ	ຕິດຕັ້ງຄຳແນະນຳຕິດຕັ້ງປ້າຍກົດລະບຽບຂອງອຸດທະຍານ ຕາມແນວເຂດແດນ ແລະ ຈຸດຮອຍຕໍ່
ກັນກອງຜູ້ທ້ອນກຈາກອຸທະຍານ ກວດສອບຍານພາຫະນະທັງລົດໃຫຍ່ ແລະ ລົດຈັກຕາມຖະໜົນ ໃນອຸດທະຍານເວລາກາງຄືນ	ເປີດເຜີຍຕົວຕົນຜູ້ຄ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແຈ້ງຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ຮູ້ຈັກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸລະກິດການຄ້າຊື່ນກວາງປ່າ	ຄົ້ນຫາເປົ້າໝາຍໃຊ້ຊຸດທົດສອບຢ່າງວ່ອງໄວ ເພື່ອລະບຸຊະນິດຂອງຊື່ນກວາງປ່າ	ຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງຍຸແຍ່ ຫຼື ສິ່ງລໍ້ໃຈ ຈັດກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ ແລະ ກິລາໃຫ້ກັບເຢົາວະຊົນກຸ່ມສ່ຽງ ທີ່ອາດຖືກຫຼອກໃຊ້ໃຫ້ໄປລ່າສັດປ່າ	ການປຸກຈິດສຳນຶກ ຕິດປ້າຍທີ່ໜ້າທາງເຂົ້າຮ້ານອາຫານວ່າ ຊື່ນກວາງປ່າເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍ
ບ່ຽງເບນຄວາມສົນໃຈຜູ້ຖືກສົງໄສ ກະກຽມໃຫ້ມີໝາ ເພື່ອດຶມກິນຢູ່ຕາມໜ່ວຍກັນກອງຕາມຖະໜົນແຕ່ລະຈຸດ	ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຜູ້ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ ສ້າງຄວາມສະນິດສະໝັມກັບເຈົ້າຂອງຮ້ານອາຫານເພື່ອຂັດຂວາງການຂາຍຊື່ນກວາງປ່າ	ຂັດຂວາງລະບົບຂອງຕະຫຼາດ ສັ່ງປິດ ຫຼື ປັບເງິນຮ້ານອາຫານທີ່ໃຫ້ບໍລິການເມນູອາຫານປ່າ/ຊື່ນກວາງປ່າ	ຕໍ່ຕ້ານແຮງກົດດັນຈາກໝູ່ເພື່ອນ ໂຄງການສຳລັບໃຫ້ຜູ້ລ່າສັດນຳໃຊ້ທັກສະຂອງພວກເຂົາເພື່ອສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃນທາງບວກແກ່ການອະນຸລັກ	ສະໜັບສະໜູນການຍິນຍອມເຊື່ອຟັງ ພັດທະນາຕ່າງໆໃສ່ການສະໜອງທີ່ຍິນຍົງ ແລະ ຖືກກົດໝາຍສຳລັບທາງເລືອກອື່ນ ແທນຊື່ນກວາງປ່າ
ຄວບຄຸມອຸປະກອນ/	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ເຝົ້າ	ປະຕິເສດຜົນຕອບແທນ	ບໍ່ສະນັບສະໜູນການຮຽນແບບ	ຄວບຄຸມຢາເສບຕິດ/ສິ່ງມືນເມົາ

ສົມມຸດຖານ: ການວິເຄາະ

ອາວຸດ ກຳທຳລາຍມ້ວນລວດທີ່ ຖືກປະຖິ້ມ ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງ ວັດສະດຸຊັ້ນດີໃນການ ເຮັດແຮ່ວັກສັດ	ລະວັງຢາງຈິງຈັງ ເພີ່ມຈຸດກວດກາຕາມ ຮ່າງອາຫານ ໂດຍເຈົ້າໜ້າ ທີ່ກວດກາດ້ານ ສາທາລະນະສຸກ	ໃຊ້ການເຜີຍແຜ່ໂຄສະນາ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ຕ້ອງການ ເພື່ອຫຼຸດຄວາມ ສົນໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ	ປະຊາສຳພັນກິດຈະກຳການ ບັງຄັບໃຊ້ກິດໝາຍ (ເຊັ່ນ: ການສ້າງກຸ່ມ) ເຊັ່ນດຽວກັນ ກັບອາຊີບທາງເລືອກ (ເຊັ່ນ: ໂຄງການຜູ້ພິທັກປ່າ)	ໂຄງການຕໍ່ຕ້ານການນຳ ໃຊ້ຢາເສບຕິດ ສຳລັບຜູ້ ລ່າສັດທີ່ມີບັນຫາຕິດຢາ
---	---	--	--	---

ວິເຄາະຈຸດສຳຄັນຂອງການສະກັດກັ້ນ ວິທີການນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄົນກຸ່ມນ້ອຍໆທີ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ຜູ້ກະທຳຜິດຊ້ຳຊ້ອນ^{20, 21}, ຜົນການວິໄຈໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການວິເຄາະຈຸດສຳຄັນຂອງການສະກັດກັ້ນ ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນອາຊະຍາກຳໄດ້²² ດ້ວຍການເພີ່ມຄວາມ ຖືກຕ້ອງໃນການກວດກາ, ຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ການລົງໂທດທີ່ເຂັ້ມງວດຮຸນແຮງ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີການໃຫ້ຜູ້ກະທຳຜິດ ເຮັດວຽກບໍລິການ ແກ່ສັງຄົມເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຫຼຸດພື້ນຈາກອາຊີບອາຊະຍາກຳໄດ້ອີກດ້ວຍ.

ໃຫ້ລາງວັນແກ່ຜູ້ທີ່ມີພຶດຕິກຳບໍ່ຜ່າຜົນ ຊອກຫາວິທີການສົ່ງເສີມສະໜັບສະໜູນໃຫ້ພວກເຂົາອ່ອນຍອມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ໃນ ຂະນະດຽວກັນ ສົ່ງສຳຄັນກໍຄື ຕ້ອງສະກັດກັ້ນພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າພວກທີ່ມັກຜ່າຜົນກິດລະບຽບ ມັກຈະເປັນພຽງ ປະຊາກອນສ່ວນນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ຂໍໃຫ້ຄິດຢ່າງຮອບຄອບວ່າ ຈະນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງ “ລາງວັນ ກັບ ການລົງໂທດ” ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ ແນວໃດ.

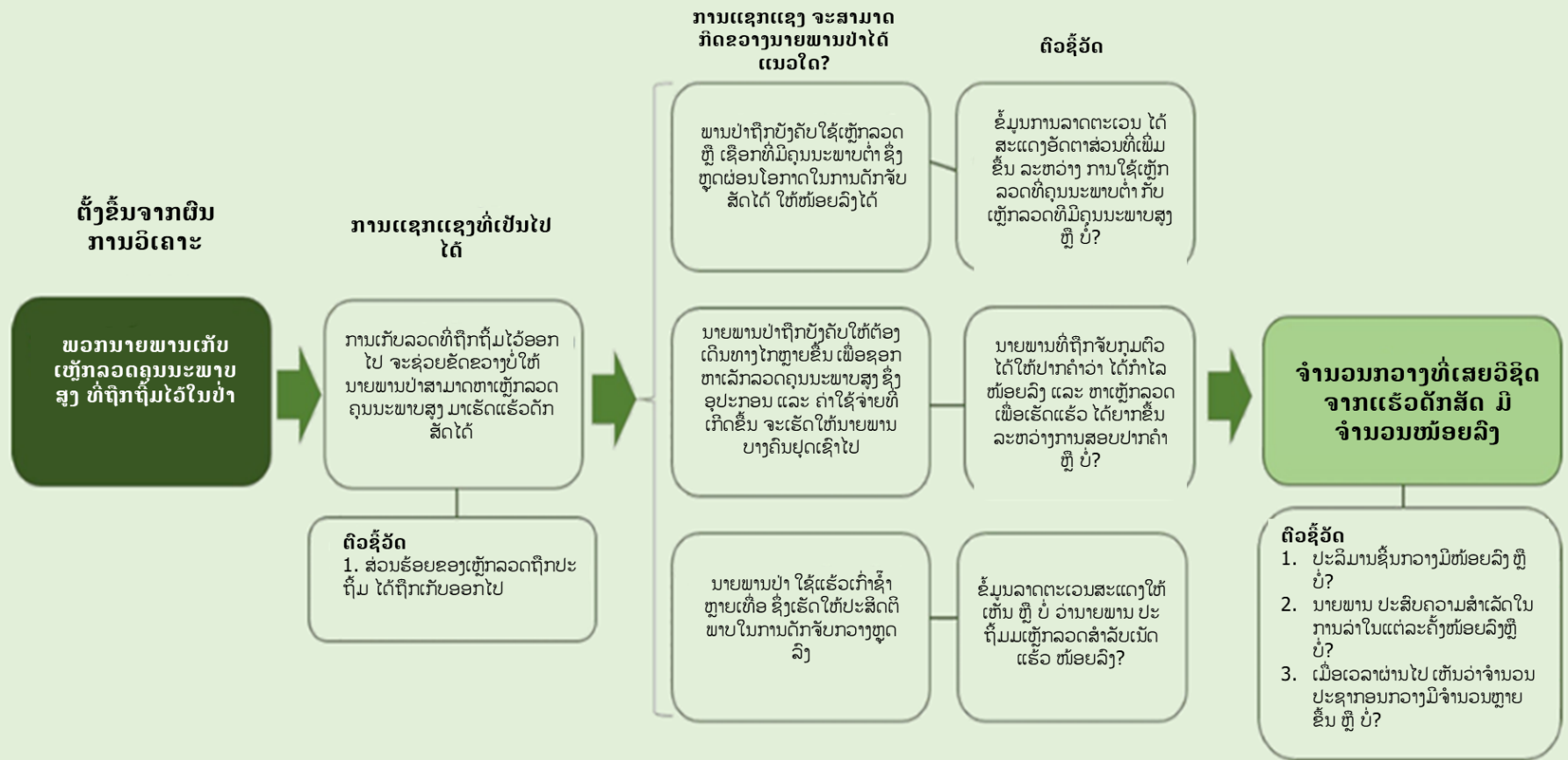
ວິເຄາະຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຕາມມາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ພິຈາລະນາຕົ້ນທຶນ, ຜົນກຳໄລ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຢ່າງລະອຽດ ກ່ອນທີ່ຈະມີ ການແນະນຳວິທີການຕອບໂຕ້ ຊຶ່ງລວມທັງຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນວົງກວ້າງ ຍ້ອນການແຊກແຊງ, ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີ: ຜົນກະທົບຕໍ່ ລະບົບນິເວດ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆ²³, ຕົວຢ່າງ ລາຍໄດ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກໂຄງການອາຊີບທາງເລືອກ ອາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ ລ່າສັດມີເງິນຊື້ອາ ວຸດປືນ ຫຼື ມີເວລາຫວ່າງໃນການອອກລ່າສັດຫຼາຍຂຶ້ນ²⁴.

ອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນວ່າ ການແຊກແຊງຂອງທ່ານ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາໄດ້ແນວໃດ ໃຫ້ເອົາໃຈເຂົ້າມາໃສ່ໃຈເຮົາ, ລອງ ສົມມຸດວ່າຕົນເອງຜົນຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ຄິດເບິ່ງວ່າ ຖ້າຫາກມີການແຊກແຊງເກີດຂຶ້ນ ພຶດຕິກຳນີ້ຈະປ່ຽນແປງ ແລະ ບັນຫາຈະຫຼຸດລົງໄດ້ ແນວໃດ. ການພິຈາລະນາລາຍລະອຽດເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຕັດສິນໃຈໄດ້ວ່າ ຈະຍົກເລີກ ຫຼື ແກ້ໄຂວິທີການແຊກ ແຊງ ກ່ອນທີ່ຈະຕົກລົງໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆຕໍ່ໄປ.

ສົມຖານ: ການຕອບສະໜອງ	ຫຼັງຈາກພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນໃຈນຳໃຊ້ວິທີແຊກແຊງ ສີ່ ຄັ້ງ ໂດຍແນໃສ່ສ່ວນຕ່າງໆຂອງການເກີດອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
	1. ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຜົາລະວັງກວດກາຢ່າງເປັນທາງການ ນຳພາໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາດ້ານສາທາລະນະສຸກ ປະຈຳເມືອງ ເພື່ອເພີ່ມຈຸດກວດສອບບັນດາຮ່າງອາຫານໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປິດສະຖານປະກອບການ ທີ່ມີການລັກລອບຊື້-ຂາຍຊັ້ນ ກວາງປ່າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ແບບຊ້ຳໆ.
	2. ຄວບຄຸມຢາເສບຕິດ ດ້ວຍການຮ່ວມມືກັບໜ່ວຍງານດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນໃນພື້ນທີ່ ໃຫ້ທ່ານລິ ເລີ່ມໂຄງການທີ່ນຳຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຈາກການຕິດຢາເສບຕິດ ເຂົ້າສູ່ແຜນການ ພື້ນຟູ ໂດຍຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໂດຍຈັດຕັ້ງສາຍດ່ວນ ເພື່ອລາຍງານກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມ ຄ້າຢາເສບຕິດໃນຊຸມຊົນ
	3. ຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງຍຸແຍ່ ນຳພາໂດຍອົງກອນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນເອກະຊົນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໂດຍການພັດທະນາແຜນການດ້ານກິລາ ແລະ ກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ ເພື່ອດຶງດູດເຢົາວະຊົນທີ່ມີຄວາມເບື້ອໜ້າ ແລະ ແນະນຳອາຊີບທາງເລືອກໃຫ້ແກ່ຜູ້ລ່າສັດ
	4. ຄວບຄຸມອຸປະກອນເຄື່ອງມື ແລະ ອາວຸດ ຮ່ວມມືກັບບໍລິສັດກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃນພື້ນທີ່, ເພື່ອດຳເນີນການເກັບມ້ວນເຫຼັກລວດທີ່ ຖືກປະຖິ້ມ ຊຶ່ງຜູ້ລ່າສັດສາມາດນຳມາໃຊ້ເປັນແຮ່ວັກຈັບສັດ.

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ:
 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ 1: Scott, M. S. (2017). *Focused Deterrence of High-Risk Individuals*. Center for Problem-Oriented Policing. (link)
 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ 2: Brown, R., & Scott, M. S. (2007). *Implementing Responses to Problems*. Center for Problem Oriented Policing. (link)

ໜຶ່ງໃນການແຊກແຊງຂອງທ່ານ ແມ່ນແນໃສ່ຄວບຄຸມການເຂົ້າເຖິງເຫຼັກລວດທີ່ນໍາໃຊ້ເພື່ອເຮັດແຮ້ວດັກຈັບສັດ ໂດຍຮ່າງແຜນພາບກ່ຽວກັບການແຊກແຊງທີ່ອາດໄປກົດຂວາງຂະບວນການຂອງນາຍພານປ່າ ພ້ອມລະບຸດັດສະນີຊື່ວັດທີ່ໃຊ້ທົດສອບການແຊກແຊງ, ຕັກກະຂອງທ່ານ ຈະຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າການຄວບຄຸມເຫຼັກລວດສໍາລັບການເຮັດແຮ້ວດັກຈັບ ເປັນວິທີການທີ່ຂ້ອນຂ້າງຖືກຕ້ອງສໍາລັບການຂັດຂວາງນາຍພານປ່າ, ແຕ່ດ້ວຍວິທີການນີ້ຢ່າງດຽວ ກໍຍັງບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາ, ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງມີຄວາມຄາດຫວັງວ່າ ບັນດານາຍພານປ່າ ຈະສາມາດປ່ຽນແປງຕົນເອງໄດ້.

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະມີວິທີການອື່ນມາແທນທີ່

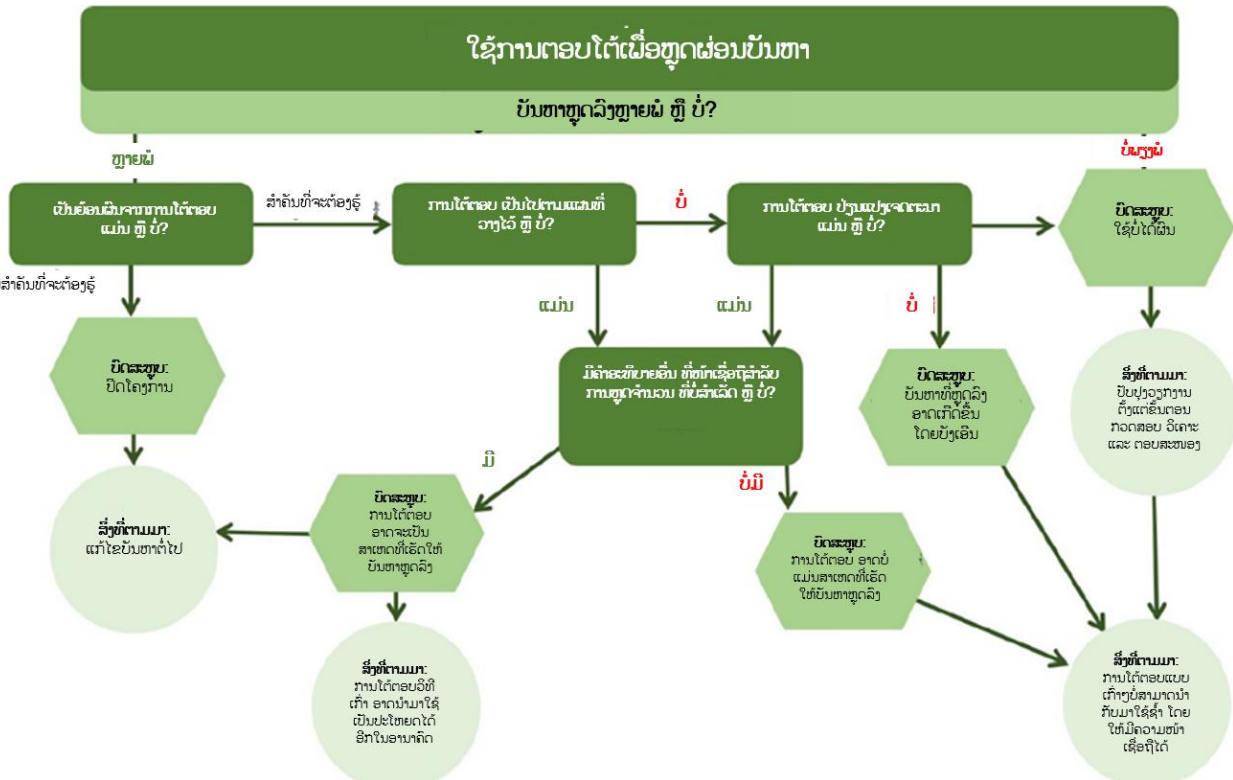
ຄາດຄະເນໄດ້ເລີຍວ່າ ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນວິທີໃໝ່ໆໃນການຂ້າກວາງ ເນື່ອງຈາກພວກນາຍພານປ່າ ຈະທົດລອງຫາວິທີອື່ນມາໃຊ້ແທນແຮ້ວດັກຈັບ ໃຫ້ກຽມການຮັບມືຕໍ່ກັບການໃຊ້ປືນ ແລະ ຫອກທີ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການກະຈາຍຜົນຕອບແທນ

ແຮ້ວດັກຈັບ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ບັນດາສັດປ່າທີ່ບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍ ຕ້ອງເສຍຊີວິດໄປດ້ວຍ, ການຫຼຸດຈຳນວນເຫຼັກລວດສໍາລັບການເຮັດແຮ້ວດັກຈັບໃນອຸທະຍານ ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍ, ໃນການຕິດຕັ້ງແຮ້ວດັກຈັບທາງທິດເໜືອຂອງອຸທະຍານ ກໍ່ອາດຫຼຸດຈຳນວນລົງໄປດ້ວຍ ເນື່ອງຈາກຈຳນວນເຫຼັກລວດສໍາລັບເຮັດແຮ້ວດັກຈັບທີ່ຫຼຸດລົງ

ການປະເມີນ: ຕິດຕາມການດໍາເນີນງານ, ວັດຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແກ້ໄຂປັບປຸງຕາມຄວາມຈໍາເປັນ

ການທີ່ຈະປະສົບຄວາມສໍາເລັດໃນໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນ, ທ່ານຈະຕ້ອງຖາມຄໍາຖາມພື້ນຖານ 2 ຂໍ້ ຄື: ບັນຫາຫຼຸດລົງ ຫຼື ບໍ່? ຫາກບໍ່ຫຼຸດລົງ ທ່ານຕ້ອງຕອບໄດ້ດ້ວຍລະດັບໃດ ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ບັນຫາຫຼຸດລົງ? ດັດສະນີຊີ້ວັດທີ່ທ່ານລະບຸໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນທີ່ວາງໄວ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດຕອບຄໍາຖາມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້, ແຜນພາບສະແດງດ້ານລຸ່ມ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການຄິດ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການປະເມີນການຕອບໄຕ້ຂອງທ່ານ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກໃນອານາຄົດ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ຈາກ²⁵

ປະເມີນວ່າ ທ່ານໄດ້ມີການດໍາເນີນງານ ແລະ ແກ້ໄຂປັບປຸງໂຄງການຂອງທ່ານແນວໃດ ການແຊກແຊງມັກຈະບໍ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດເນື່ອງຈາກວິທີທີ່ນໍາມາໃຊ້ນັ້ນ ຍັງບໍ່ດີພໍ ບໍ່ແມ່ນວ່າແນວຄິດນັ້ນມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ, ໃຫ້ທ່ານທົບທວນວິທີທີ່ນໍາມາໃຊ້ ເພື່ອການແຊກແຊງ ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂ ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ເມື່ອທ່ານສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບອຸປະສັກໄດ້ແລ້ວ.

ປະເມີນຂໍ້ມູນທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບ ການປະເມີນສິ່ງທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະບວນການອະນຸລັກສັດປ່າ ແມ່ນເປັນເລື່ອງທີ່ຍັງຍາກ ເນື່ອງຈາກບັນຫາ “ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ບໍ່ມີປາກສຽງ”³ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ເປັນມະນຸດ, ສັດປ່າ ບໍ່ສາມາດແຈ້ງຄວາມກ່ຽວກັບອາຊະຍາກໍາ ຫຼື ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຮູ້ໄດ້ວ່າສະຖານະການຕ່າງໆເລີ່ມມີທ່າອ່ຽງດີຂຶ້ນ, ຕົວຊີ້ວັດທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການປະເມີນບັນຫາ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງພົບພໍ້ກັບອະຄະຕິ ແລະ ຂໍ້ຈໍາ ກັດບາງຢ່າງ, ຕົວຊີ້ວັດພຽງຕົວດຽວ ອາດຈະບໍ່ສາມາດຊີ້ບອກວ່າການຕອບໄຕ້ຂອງທ່ານ ປະສົບຄວາມສໍາເລັດ ຫຼື ບໍ່, ການປຽບທຽບຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຊຶ່ງຖືກຮີບໂຮມໂດຍວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈະສາມາດເອົາຊະນະອະຄະຕິທີ່ເກີດກັບຕົວຊີ້ວັດພຽງຕົວດຽວ, ການຕິດ ຕາມ ແລະ ການວັດຜົນວິທີດັ່ງກ່າວ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃຫ້ແກ່ສິ່ງທີ່ທ່ານພົບ.

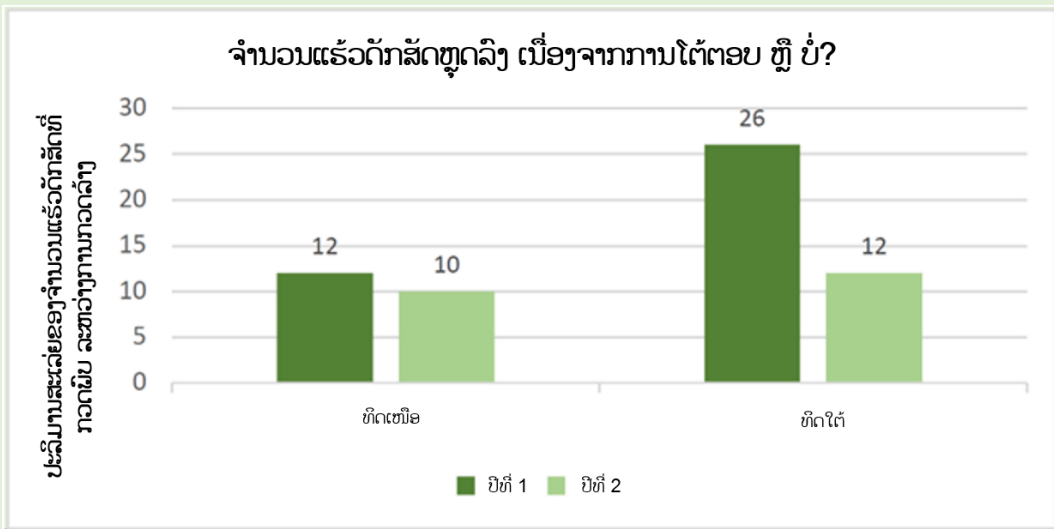
ການສ້າງເອກະສານ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຈົດບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເນື່ອງຈາກກໍລະນີສຶກສາຂອງທ່ານ ສາມາດນໍາມາໃຊ້ເປັນວຽກພາຍໃນ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການໄຕ້ຕອບບັນຫາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ຊຶ່ງສາມາດໃຊ້ເປັນເໝືອນຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມສໍາລັບຜູ້ແກ້ບັນຫາຄືນໃໝ່ ຫຼື ແມ້ແຕ່ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນອອກສູ່ວົງກວ້າງ ເພື່ອໃຫ້ອົງກອນອື່ນໆ ສາມາດນໍາໄປປັບໃຊ້ກັບແນວທາງທີ່ຄ້າຍຄືກັນໄດ້.

ການປະເມີນຂອງທ່ານ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮັບຮູ້ວ່າ ການປະຕິບັດງານຂອງທ່ານ ບໍ່ໄດ້ດໍາເນີນໄປຢ່າງຮຽບຮ້ອຍທັງໝົດ, ການກວດຄົ້ນຮ້ານອາຫານສະເພາະບາງຮ້ານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະສິບຜົນສໍາເລັດໃນວົງທີ່ຈຳກັດໃນໄລຍະທຳອິດ, ຊຶ່ງເກີດຈາກການບໍ່ໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ແຕ່ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາດ້ານສາທາລະນະສຸກແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ພັດທະນາວິທີການສຸ່ມກວດ ເມື່ອໄດ້ຮັບຂ່າວກ່ຽວກັບການບໍລິໂພກຊີ້ນສັດປ່າ ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຈະໄປຕາມໂຄງການບໍ່ທັນແລ້ວ.

ຕະຫຼອດປີ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ດໍາເນີນການກວດຄົ້ນສະເພາະຈຸດມາແລ້ວ 10 ຄັ້ງ ແລະ ໄດ້ລະງັບໃບອະນຸຍາດຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານອາຫານ ເພື່ອຊີ້ແຈງບົດລົງໂທດຂອງການຂາຍຊີ້ນສັດປ່າ.

ມີຜູ້ກະທຳຜິດ 12 ຄົນ ກັບເຍົາວະຊົນອີກ 24 ຄົນ ຈາກຊຸມຊົນທີ່ກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການຟື້ນຟູ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈັບກຸມຕົວຜູ້ຄ້າຢາເສບຕິດໄດ້ 3 ຄົນ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບທາງສາຍດ່ວນ, ທ່ານເອງກໍໄດ້ສ້າງສາຍສໍາພັນໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ນຳຊຸມຊົນດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມໃນເລື່ອງນີ້

ຕົວຊີ້ວັດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນທາງທິດເໜືອ ແລະ ທິດໃຕ້ນັ້ນ ມີຈຳນວນຫຼຸດລົງ ຊຶ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າອາດມີປັດໃຈອື່ນໆ ທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ຫຼື ອາດຈະເກີດມີການກະຈາຍຜົນປະໂຫຍດ ຖ້າຫາກພົບເຫັນວ່າຜູ້ລ່າສັດທີ່ຢູ່ໃນຊຸມຊົນທິດເໜືອ ມີການນຳໃຊ້ມື້ວນເຫຼັກລວດແບບດຽວກັນກັບຊຸມຊົນໃນທາງທິດໃຕ້ ເພື່ອຫ້າງແຮວດັກສັດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກການແກ້ໄຂບັນຫາໃນພື້ນທີ່ຂອງທ່ານ (ທິດໃຕ້) ນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນທີ່ໜັກແໜ້ນກວ່າ ພື້ນທີ່ທີ່ທ່ານຄວບຄຸມຢູ່ ສິ່ງນີ້ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຕອບໂຕ້ຂອງທ່ານ ໄດ້ສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ບັນຫາຫຼຸດລົງ

	ທິດເໜືອ (ຄວບຄຸມ)		ທິດໃຕ້ (ແກ້ໄຂບັນຫາ)	
	ຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ	ອັດຕາສ່ວນທີ່ປ່ຽນແປງ	ຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ	ອັດຕາສ່ວນທີ່ປ່ຽນແປງ
ອັດຕາການກວດລ້າງແຮວດັກສັດ	12 ເສັ້ນຕໍ່ໜຶ່ງການກວດລ້າງ	ຫຼຸດລົງ 17 ສ່ວນຮ້ອຍ	26 ເສັ້ນຕໍ່ໜຶ່ງການກວດລ້າງ	ຫຼຸດລົງ 42 ສ່ວນຮ້ອຍ
ດັດສະນີຊີ້ໃຫ້ເຫັນຮ້ານອາຫານສັດປ່າ	25	ຫຼຸດລົງ 20 ສ່ວນຮ້ອຍ	30	ຫຼຸດລົງ 57 ສ່ວນຮ້ອຍ
ປະຊາກອນກວາງ	70-80	ບໍ່ປ່ຽນແປງ	50-60	ບໍ່ປ່ຽນແປງ

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ 1: Eck, J. E. (2017). *Assessing Responses to Problems: Did It Work? An Introduction for Police Problem-Solvers*. Center for Problem-Oriented Policing. (link)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ 1: *Crime Reduction Tool Kit and EMMIE*. College of Policing. (link)

ບົດທີ່ 3 ການລິເລີ່ມໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງ

ບົດທີ 1 ແລະ ບົດທີ 2 ຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກກັບແນວທາງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ ແລະ ວິທີການໄກ່ເກ່ຍບັນຫາ ໂດຍໃຊ້ແບບຈຳລອງ SARA ໄປແລ້ວ, ເວລານີ້ທ່ານອາດຄິດວ່າ “ເບິ່ງຄືວ່າດີນີ້ ແຕ່ຂ້ອຍຕ້ອງການລາຍລະອຽດເພີ່ມຕື່ມ ກ່ຽວກັບກົນໄກຂອງສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄວນຈະເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ຈຸດໃດ” ໃນບົດທີ 3 ນີ້ ຜູ້ຂຽນຈະອະທິບາຍເຖິງ 6 ອົງປະກອບຫຼັກ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ແນວທາງໃນການຈັດວາງອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ ຄ່ຽງຄູ່ໄປກັບກິດຈະກຳໃນແຕ່ລະວັນຂອງອົງກອນ, ຄຳແນະນຳຂອງຜູ້ຂຽນແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນຈາກເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆ ໂດຍເລືອກໂຄງການທົດລອງທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ມີໄລຍະເວລາທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ຈົດບັນທຶກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ ໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດຂອງບັນດາໂຄງການອື່ນໆ ປະສົບຄວາມສຳເລັດໄດ້ແນວໃດ ພ້ອມດ້ວຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ອະທິບາຍເຖິງວິທີການທີ່ໜ່ວຍງານຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ສາມາດນຳເອົາໂຄງການ POP ມາໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຍິນຍົງ, ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ມີປະໂຫຍດໃນບົດທີ່ 3 ຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້^{26,27}.

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ 1: *Implementing POP: Leading, Structuring, and Managing a Problem-Oriented Police Agency*. Center for Problem-Oriented Policing. ([link](#))

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ 2: Sidebottom, A., Kirby, S., Tilley, N., Armitage, R., Ashby, M., Bullock, K. and Laycock, G. (2020). *Implementing and sustaining problem-oriented policing: A guide*. Jill Dando Institute of Security and Crime Science, University College London. ([link](#))

ອົງປະກອບທີ່ 1 ທີມແກ້ໄຂບັນຫາ

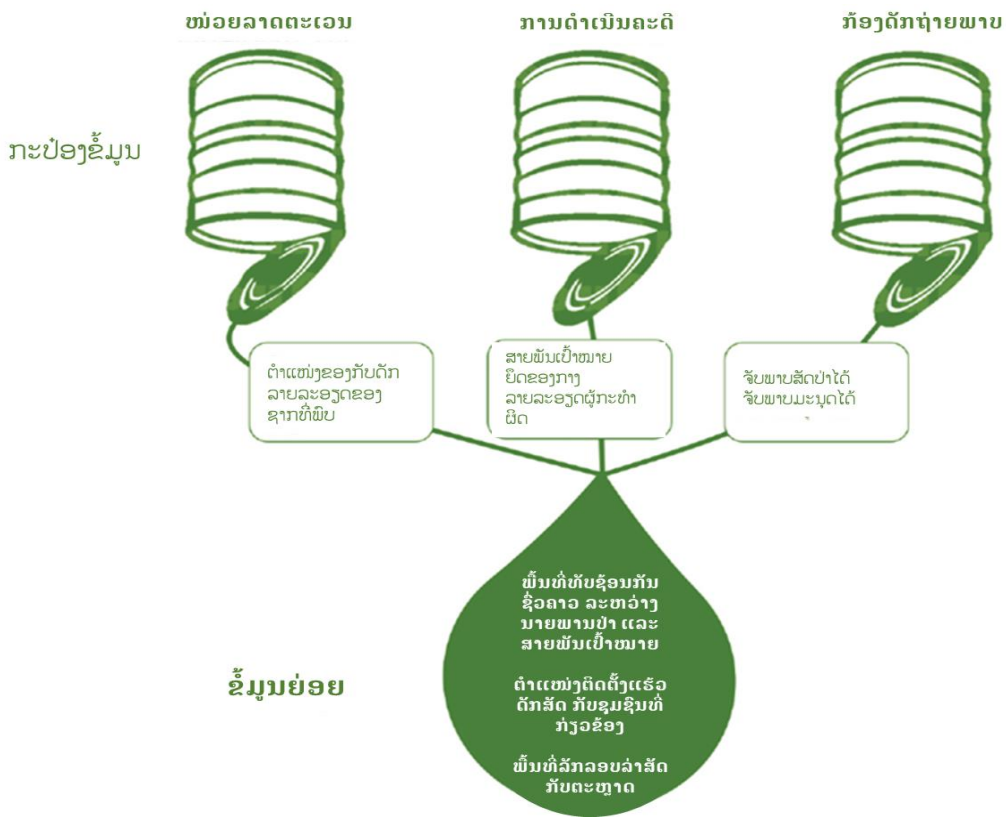
ຈັດສັນໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງທ່ານໃໝ່ ແລະ ເລືອກຄະນະເຂົ້າທີມ ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ເນັ້ນໃສ່ການຄັດເລືອກເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບກວ່າການຊອກຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ໃໝ່ ເນື່ອງຈາກວ່າ ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ຫຍຸ້ງກັບວຽກງານຕະຫຼອດທັງ 8 ຊົ່ວ ໂມງຕໍ່ມື້ ແລະ 5 ມື້ຕໍ່ອາທິດ. ຖ້າຫາກເຈົ້າໜ້າທີ່ທຸກຄົນໃຊ້ເວລາໃນການເຮັດວຽກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຕົນເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ກັບບັນຫາ, ກໍສະແດງວ່າພວກເຂົາກຳລັງປະຕິບັດງານໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຢູ່ກໍໄດ້, ທ່ານຄວນກວດສອບວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງທ່ານໃຊ້ເວລາການເຮັດວຽກແນວໃດ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງຄຳນວນສັດສ່ວນຂອງເວລາໃນໜຶ່ງອາທິດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດສັນເວລາໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້. ການປະສົມປະສານທັກສະ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການ ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ທີມມີຄວາມຮູ້ຮອບດ້ານ ຊຶ່ງອາດລວມເຖິງເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ທີ່ຢູ່ແນວໜ້າ, ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດຕັດສິນໃຈດ້ວຍ, ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊ່ຽວຊານກ່ຽວກັບບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງສາມາດຊ່ຽວຊານຳໜັກຂອງຂໍ້ມູນ, ສ້າງ ແລະ ທົດສອບສົມມຸດຖານ ແລະ ຄິດຄົ້ນວິທີໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້.

ການມອບອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈ ທີມຂອງທ່ານຈະຕ້ອງປະກອບມີຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການຊັກຊວນອົງກອນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນໆ ແລະ ສາມາດລວບລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ພັດທະນາແຜນການແຊກແຊງຕ່າງໆ ຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມງານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້, ທ່ານຄວນກວດສອບໄວ້ລ່ວງໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໄດ້ມອບອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ສື່ສານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ໃດໜຶ່ງຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວ.

ການຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ທີມ ແລະ ຫົວໜ້າທີມ ກ່ຽວກັບວິທີການເຂົ້າເຖິງສາເຫດຂອງບັນຫາ ການຝຶກອົບຮົມດ້ານທັກສະການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ຊອກຫາໂອກາດໃນການຈັດຝຶກອົບຮົມຮ່ວມກັບສະຖາບັນການສຶກສາ ຫຼື ກົມຕໍາຫຼວດ ທີ່ມີການກຳນົດວິທີການເຂົ້າເຖິງບັນຫາໄວ້ຢ່າງເປັນລະບົບແລ້ວ.

ອົງປະກອບທີ່ 2 ຂໍ້ມູນ

ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນພາຍໃນອົງກອນດ້ານສັດປ່າຂອງທ່ານ ແຕ່ລະພະແນກໃນອົງກອນໃດໜຶ່ງ ມັກຈະມີຖານຂໍ້ມູນເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ຂໍ້ມູນບາງສ່ວນຈາກແຕ່ລະພະແນກເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການວິເຄາະຂອງທ່ານ. ຈາກພາບດ້ານລຸ່ມຈະເຫັນວ່າຂໍ້ມູນຕ່າງໆຖືກແບ່ງເປັນ “ກະປ່ອງຂໍ້ມູນ” ແລະ ດ້ານລຸ່ມຂອງກະປ່ອງຂໍ້ມູນມີ “ຂໍ້ມູນຍ່ອຍ” ທີ່ສະແດງຜົນຈາກການວິເຄາະ ທີ່ບໍ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນຈາກກະປ່ອງຂໍ້ມູນພຽງແຕ່ກະປ່ອງດຽວໄດ້, ເມື່ອລວມເອົາກະປ່ອງທັງສາມເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ທ່ານຈະເລີ່ມເຫັນຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງ ຂອງກາງທີ່ຍືດມາໄດ້ໃນລະຫວ່າງການຈັບກຸມ ພ້ອມທັງວິ ທິການລ່າສັດທີ່ຖືກນໍາໃຊ້ໃນອຸດທະຍານ ແລະ ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບຊະນິດສັດທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ. ການລວມກະປ່ອງຂໍ້ມູນເຂົ້າກັນ ອາດເປັນເລື່ອງຍາກ ເນື່ອງຈາກມັນໝາຍເຖິງວຽກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜູ້ບໍລິຫານຈັດການຖານຂໍ້ມູນ ໃນການສ້າງແບບສອບຖາມ ແລະ ສິ່ງຂໍ້ມູນອອກໄປຫາທີມ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂໍ້ມູນກໍເປັນສິ່ງສໍາຄັນຕໍ່ຄວາມສໍາເລັດຂອງໂຄງການ, ທີມແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ.

ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຈາກໜ່ວຍງານ ແລະ ອົງກອນອື່ນໆ ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ໜ່ວຍງານພາກລັດອື່ນໆ ໃນພື້ນທີ່ຂອງທ່ານ ອາດມີຖານຂໍ້ມູນຂອງແຕ່ລະອົງກອນເຊັ່ນກັນ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນບາງສ່ວນຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ ອາດເປັນປະໂຫຍດສໍາລັບທ່ານໄດ້, ແຕ່ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນນັ້ນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນມັກຈະຖືກກົດກັນ ເນື່ອງຈາກຄວາມກັງວົນຕໍ່ຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຂໍ້ມູນ. ເຖິງວ່າຈະມີເຫດຜົນໃນບາງຄັ້ງ, ແຕ່ເຫດຜົນເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ສາມາດນໍາມາໃຊ້ເປັນຂໍ້ອ້າງໃນເວລາທີ່ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ລະຂໍ້ມູນຍ່ອຍສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດດໍາເນີນງານໄປໄດ້ເທື່ອລະໜ້ອຍ ໂດຍເລີ່ມຈາກບັນຫາທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊຸດຂໍ້ມູນທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງໃດໜຶ່ງ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງດໍາເນີນການລວມຂໍ້ມູນທີ່ຈໍາເປັນຕໍ່ໂຄງການ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດລົບຫຼີກຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈໃນການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຂອງແຕ່ລະອົງກອນໄດ້. ຂໍ້ມູນຍ່ອຍທີ່ທີມແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຫົວໜ້າທີມໄດ້ເລືອກມານັ້ນ ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ລິເລີ່ມຂະ ບວນການຮ່ວມມື ແລະ ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ດ້ວຍຂໍ້ຕົກລົງການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນທີ່ຫຼາກຫຼາຍແບບ ໄດ້ທັນເວລາ.

ວິທີການກັນກອງຂໍ້ມູນ ການກັນກອງຂໍ້ມູນຈະຊ່ວຍໃຫ້ລະດັບໃນການອະນຸຍາດເລື່ອງຄວາມປອດໄພໃນການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນລະຫວ່າງອົງກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ນັ້ນ ຫຼຸດຕໍ່າລົງ, ຂໍ້ມູນໃນອາດີດທີ່ບໍ່ອ່ອນໄຫວສໍາລັບການດໍາເນີນງານ ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າ ບັນຫາປ່ຽນແປງໄປແນວໃດ ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ.

ລວບລວມຂໍ້ມູນແບບເຊິ່ງໜ້າ ສໍາລັບສະມາຊິກໃນທີມແກ້ໄຂບັນຫາແລ້ວ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ສາມາດທົດແທນການລົງພື້ນທີ່ຕົວຈິງ ເພື່ອສໍາພັດກັບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງແຕ່ລະພື້ນທີ່ ໂດຍຜ່ານມຸມມອງຂອງຜູ້ກະທໍາຜິດ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ພິພິດກໍາ ໄດ້, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍເພີ່ມເນື້ອໃນໃຫ້ກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ບົດລາຍງານຂອງທ່ານ, ວິທີການທີ່ທີມຂອງທ່ານສາມາດນໍາໃຊ້ໃນການລວບລວມຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການມີຄື:

- **ການວິໄຈແບບເປີດ** ການລວບລວມຂໍ້ມູນຈໍານວນຫຼາຍ ສາມາດເຮັດໄດ້ກ່ອນທີ່ຈະອອກຈາກສໍານັກງານ, ການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນທາງອິນເຕີເນັດ ຢ່າງລະອຽດ ອາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການສຶກສາກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ທ່ານກໍາລັງພະຍາຍາມແກ້ໄຂ ລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊ່ອງທາງໃນການຕິດຕໍ່ກັບຜູ້ຂຽນລົງໃນອິນເຕີເນັດ ຊຶ່ງສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ເລິກເຊິ່ງແກ່ທ່ານໄດ້, ຢ່າລືມວ່າຂໍ້ມູນແບບເປີດທີ່ມີຢູ່ຈໍານວນຫຼາຍກ່ຽວກັບລະບົບຂໍ້ມູນຈຸດທີ່ຕັ້ງທາງພູມິສາດ ສາມາດຊ່ວຍເພີ່ມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນມາຂອງສະຖານທີ່ທີ່ເກີດບັນຫາໄດ້.
- **ຄວາມເປັນມາຂອງສະຖານທີ່ເກີດເຫດ** ການກວດສອບວ່າການລັກລອບຂ້າສັດປ່າຢ່າງຜິດກົດໝາຍຢູ່ບໍລິເວນໃດ ແລະ ມີການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືອ່ານວຍສະດວກປະເພດໃດ ຫຼື ສະຖານທີ່ທີ່ມັກເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຄົນກັບສັດປ່າທີ່ເກີດຂຶ້ນຊໍ່າໆ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍກໍານົດຮູບແບບຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາ, ຄວາມຄ້າຍຄືທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຍຸດທະວິທີທີ່ໃຊ້ເປັນປະຈໍາ. ທ່ານຄວນຂໍ້ອ້ອງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນອື່ນໆຕິດຕໍ່ຫາທ່ານທັນທີ ຫາກມີເຫດການໃໝ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາຂອງທ່ານເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ທ່ານສາມາດປະເມີນສະຖານະການໄດ້ໃນຂະນະທີ່ສະຖານະການນັ້ນຍັງໃໝ່ຢູ່.
- **ຕິດຕາມໜ່ວຍງານລາດຕະເວນ** ການເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນຜູ້ສັງເກດການໃນໜ່ວຍງານລາດຕະເວນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈສິ່ງຕ່າງໆ ຈາກມຸມມອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີການຕັດສິນໃຈກັນແນວໃດ ແລະ ການຕັດສິນໃຈນັ້ນມີປະສິດຕິຜົນຫຼາຍປານໃດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ.
- **ສໍາພາດຜູ້ກະທໍາຜິດ** ຜູ້ຖືກຄຸມຂັງທີ່ຫາກໍາຖືກຈັບ ຫຼື ອະດີດຜູ້ກະທໍາຜິດ ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີຄ່າແກ່ທ່ານ ໃນການທໍາຄວາມເຂົ້າໃຈກັບບັນຫານັ້ນ ວ່າເປັນແນວໃດ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ, ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຍັງສາມາດບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ໄດ້ວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດການປະຕິບັດງານໃນປະຈຸບັນຂອງທ່ານ ອາດຈະບໍ່ປະສິບຜົນສໍາເລັດ.
- **ການຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍ** ກະຕຸກຊຸກຍູ້ຕົນເອງໃຫ້ເບິ່ງອອກໄປນອກເຄືອຂ່າຍທີ່ມີຢູ່ຂອງທ່ານ, ລັກສະນະບັນຫາທີ່ຊັບຊ້ອນຂອງທ່ານອາດສິ່ງຜົນໃຫ້ທ່ານຕ້ອງປຶກສາຫາລືກັບບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ມີພື້ນຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນ, ຈິ່ງຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະກ້າວອອກຈາກພື້ນທີ່ທີ່ຄຸ້ນເຄີຍຂອງທ່ານໃນດ້ານ “ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ” “ການອະນຸລັກ” ຫຼື “ການສຶກສາອາຊະຍາກໍາ”.

ອົງປະກອບທີ່ 3 ຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະ

ລົງທຶນກັບນັກວິເຄາະທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມມາແລ້ວ ການແກ້ໄຂບັນຫາຈະຕ້ອງໃຊ້ນັກວິເຄາະ, ດັ່ງນັ້ນຈະຕ້ອງມີນັກວິເຄາະສະເພາະທາງໃນທີມຂອງທ່ານ, ຄໍາຖາມທີ່ມັກພົບເລື້ອຍໆແມ່ນ “ທັກສະໃດແດ່ທີ່ນັກວິເຄາະຂອງຂ້ອຍຈໍາເປັນຕ້ອງມີ” ເຖິງແມ່ນວ່ານັກວິເຄາະບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເປັນຜູ້ຊ່ຽວ ຊານໃນທຸກໆເລື່ອງ ແຕ່ກໍຄວນເຮັດວຽກກັບບັນດາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ເຕັກນິກການວິເຄາະຫຼາຍໆແບບໄດ້. ພວກເຂົາຈະໄດ້ປະໂຫຍດຈາກພື້ນຖານທິດສະດີກ່ຽວກັບການກໍ່ອາຊະຍາກໍາ ແລະ ການປ້ອງກັນອາຊະຍາກໍາ, ນອກຈາກນີ້ ນັກວິເຄາະຕ້ອງເປັນນັກຄິດທີ່ມີການພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບ ແລະ ຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ, ບົດບາດສໍາຄັນຂອງຫົວໜ້າທີມ ຄືການຮັກສາເວລາການເຮັດວຽກຂອງນັກວິເຄາະ ຈາກການຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນອື່ນໆ ມາຂ້າໃຫ້ເຮັດສິ່ງອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າພວກເຂົາຈະມີສະມາທິໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ.

ການຈ້າງນັກວິເຄາະຈາກບໍລິສັດອື່ນ, ຂໍ້ມູນຈະບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນ ຖ້າຫາກນັກວິເຄາະໃນອົງກອນຂອງທ່ານມີວຽກຫຼາຍຈົນເກີນໄປ, ໃຫ້ພິຈາລະນາການຈັດຈ້າງບໍລິສັດອື່ນ ດ້ວຍການເຈາະຈົງເລືອກ, ສະຖາບັນດ້ານວິຊາການ ແລະ ອົງການພັດທະນາເອກະຊົນຫຼາຍແຫ່ງ ມີຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະທີ່ມີປະສິດຕິພາບ ແລະ ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນການລິເລີ່ມວຽກງານອະນຸລັກແບບດຽວກັນ. ການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຄໍາຖາມຕ່າງໆສໍາລັບການວິໄຈທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ການສ້າງຂໍ້ມູນຍ່ອຍ ຊຶ່ງຜ່ານການກັນກອງຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມງານດ້ານການວິໄຈຂອງທ່ານມາແລ້ວ ອາດເປັນວິທີທີ່ມີປະສິດຕິພາບໃນການຂັບເຄື່ອນໂຄງການຂອງທ່ານໄປຂ້າໜ້າ.

ອົງປະກອບທີ່ 4 ຄູ່ຮ່ວມງານ

ສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງໜ່ວຍງານ ໃນຂະນະທີ່ທີມຂອງທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບບັນຫານັ້ນ, ທ່ານຈະສາ ມາດລະບຸຕົວບຸກຄົນ, ທຸລະກິດ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ດີທີ່ສຸດ ເພື່ອດຳເນີນການແຊກແຊງໃນການຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາ, ແທນທີ່ຈະມີແຕ່ໜ່ວຍ ງານດ້ານສັດ ປ່າຂອງທ່ານພຽງໜ່ວຍງານດຽວ, ການສ້າງຄວາມສຳພັນທີ່ດີກັບໜ່ວຍງານອື່ນໆ ແລະ ກຸ່ມພາກປະຊາຊົນສັງຄົມຕ່າງໆ ກໍຈະສາມາດ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ ການດຳເນີນວຽກງານຂອງທ່ານງ່າຍຂຶ້ນ ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານໄດ້ຮັບມອບອຳນາດໃຫ້ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ກຳນົດ ຍຸດທະສາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ສ້າງປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ.

ສະໜັບສະໜູນແນວທາງການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳທີ່ແປກໃໝ່ ແລະ ຍືນຍົງ ການຮ່ວມມືຕ່າງໆນັ້ນ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າເຖິງ ທັກສະຄວາມຊຳນານດ້ານສັດປ່າ ທີ່ໜ່ວຍງານຂອງທ່ານອາດບໍ່ມີ, ແລະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການແຊກແຊງທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ຍືນຍົງຂຶ້ນ, ການຮ່ວມມື ຍັງ ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານກ້າວຂ້າມຂໍ້ຈຳກັດຂອງອຳນາດຂອງທ່ານໄດ້.

ອົງປະກອບທີ່ 5 ການບໍລິຫານຈັດການ

ການກຳນົດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບລ່ວງໜ້າ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການກັບໄປເຮັດວຽກປະຈຳວັນແບບເກົ່າໆ ໂດຍກຳນົດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການ ສົ່ງມອບໂຄງການໃຫ້ຊັດເຈນລ່ວງໜ້າໄວ້. ໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ບໍ່ລະບຸກຳນົດການສົ່ງມອບ ມັກຈະຖືກປະລະ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ຫາກທີມງານຂອງທ່ານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກໜ່ວຍງານດ້ານສັດປ່າໃນພະແນກຕ່າງໆທີ່ມີຫົວໜ້າຕ່າງກັນ ໄດ້ຮັບການກວດສອບໃຫ້ແນ່ໃຈ ວ່າ ມີຜູ້ນຳທີ່ສາມາດກຳນົດໄລຍະເວລາໂຄງການໄດ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ໜັ້ນໃຈວ່າແຕ່ລະທີມປະກອບດ້ວຍຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ການສະໜັບ ສະ ໜູນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການປະຕິບັດງານໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ.

ການຄາດຫວັງ ແລະ ການກ້າວໄປເຖິງເສັ້ນໄຊຢ່າງວ່ອງໄວ ການໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຢ່າງວ່ອງໄວ ຄືຄວາມສຳເລັດໜຶ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານ ແລະ ທີມງານຂອງທ່ານ ສ້າງແຮງບັນດານໃຈໃນການເຮັດໂຄງການໃໝ່, ແຕ່ການທີ່ຮຽນຮູ້ວ່າການແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ແລະ ຄວາມອິດທິນ, ທ່ານຈຶ່ງຄວນຫາວຽກທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງແນວທາງຂອງທ່ານລ່ວງໜ້າແຕ່ໂກງໄວ້. ທ່ານສ້າງເອກະສານຂໍ້ມູນຄວາມຈິງກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ ເກີດຂຶ້ນໃນໜຶ່ງໜ້າເຈ້ຍໄດ້ ຫຼື ບໍ່? ຈົ່ງສ້າງເອກະສານດັ່ງກ່າວນັ້ນຂຶ້ນມາ, ທ່ານໂອ້ລົມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນແບບ ເປັນກັນເອງໄດ້ ຫຼື ບໍ່? ຈົ່ງລົງມືປະຕິບັດ, ການໄປໃຫ້ເຖິງໄຊຊະນະຢ່າງວ່ອງໄວ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນການແຊກແຊງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ອາດເປັນການແບ່ງປັນ ຜົນການວິ ເຄາະເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ແກ່ໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມງານໃນໂຄງການທີ່ມີສ່ວນໃນການສ້າງຂໍ້ມູນຍ່ອຍ, ຕົວຢ່າງ ເມື່ອປຽບທຽບກັບການວິເຄາະຂໍ້ມູນອາຊີບ ທາງເລືອກຂອງອົງກອນພັດທະນາເອກະຊົນ ກັບບັນທຶກການຈັບກຸມຂອງທ່ານ ອາດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວ່າຄູ່ຮ່ວມງານຂອງອົງກອນພັດທະນາເອກະຊົນ ບໍ່ ໄດ້ເຮັດວຽກໃນໝູ່ບ້ານທີ່ພານປ່າສ່ວນໃຫຍ່ອາໄສຢູ່ເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ການໃຫ້ຜົນການວິເຄາະດັ່ງລ່ວງໜ້າໄວ້ ຈະຊ່ວຍສາມາດຫຼີກເວັ້ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ວ່າ ຄູ່ຮ່ວມງານມີແຕ່ປ້ອນຂໍ້ມູນລົງໃນຫຼຸມດຳ ໂດຍທີ່ທ່ານເບິ່ງບໍ່ເຫັນຜົນຕອບແທນໃດໆກັບມາເລີຍ, ການສ້າງຊ່ອງທາງການສື່ສານເຫຼົ່ານີ້ ໃນຊ່ວງທຳອິດ ຂອງໂຄງການຖືເປັນກຸນແຈສຳຄັນ, ຊຶ່ງເອີ້ນໄດ້ວ່າເປັນໄຊຊະນະຢ່າງວ່ອງໄວນັ້ນເອງ.

ສະໜັບສະໜູນທີມງານແກ້ໄຂບັນຫາ ໂຄງການຕ່າງໆຕ້ອງການ ການຕິດຕາມກຳກັບດູແລ ແລະ ການກວດສອບເປັນປະຈຳ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈ ວ່າການປະຕິບັດງານຂອງທີມ ເປັນໄປດ້ວຍດີ ແລະ ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ບໍ່ວ່າຈະມີຄວາມທ້າທາຍໃດໆເກີດຂຶ້ນ ກໍຈະໄດ້ຮັບການຈຳແນກ ແລະ ຈຳກັດອອກໄປຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ອາດບໍ່ປະສິບຜົນສຳເລັດໄດ້ ເມື່ອໄຟແຫ່ງຄວາມກະຕືລືລົ້ນເບື້ອງຕົ້ນຂອງຜູ້ ບໍລິ ຫານລະດັບສູງນັ້ນດັບມອດໄປ ແລະ ບໍ່ມີການດຳເນີນແກ້ໄຂກຳຈັດບັນດາອຸປະສັກໃນດ້ານການບໍລິຫານ. ຫົວໜ້າສາຍງານ ຄວນຈັດປະຊຸມ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງໂຄງການ ຮ່ວມກັບຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາເປັນປະຈຳ ເພື່ອ:

- ກັ່ນຕອງ ແລະ ຕີຄວາມໝາຍຂອງບັນຫາທີ່ພົບພໍ້
- ກວດສອບທີມງານວ່າມີ ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄວາມຊຳນານທີ່ຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງໃຫ້ສຳເລັດ
- ປະສານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງການເຮັດວຽກຂອງທີມກັບໂຄງການອື່ນໆ
- ກວດສອບໃຫ້ແນ່ໃຈ ວ່າວິທີການຕອບໂຕ້ທີ່ສະເໜີໄປນັ້ນ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຈັນຍາບັນ ແລະ ພາລະກິດໂດຍລວມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ປ່າໄມ້
- ກວດສອບໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ການສື່ສານນັ້ນມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຖືກໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກອົງກອນ

ອັບເດດຂໍ້ມູນກັບເພື່ອນຮ່ວມງານຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການ ການປະຊຸມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ແບບບໍ່ເປັນທາງການ ຫຼື ການນໍາສະເໜີແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເປັນທາງການ ລ້ວນແຕ່ເປັນການປະຊຸມທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ສະມາຊິກອື່ນໆໃນໜ່ວຍງານດ້ານສັດປ່າຂອງທ່ານ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ທີມງານແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານແບ່ງປັນບັນຫາທີ່ພົບພໍ້ ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບແນວທາງຕ່າງໆໃນຊ່ວງຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການ. ວິທີນີ້ຈະຊ່ວຍກະຕຸກຊຸດຍູ້ຄວາມສົນໃຈໃຫ້ແກ້ໄຂເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ອາດຖືກຂໍໃຫ້ມາຊ່ວຍ ຫຼື ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນ ໃນພາຍ ຫຼັງໄດ້, ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີຊ່ວຍໃຫ້ໂຄງການເກີດແຮງຊຸກຍູ້ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກໍຈະເກີດຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດໂຄງການທີ່ສອງເກີດຂຶ້ນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢູ່ນອກທີມງານແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານ ອາດນໍາສະເໜີແນວຄິດ ໃໝ່ໆ ແລະ ກວດກາສົມມຸດຕິຖານທີ່ທີມງານຂອງທ່ານກໍາລັງສ້າງຂຶ້ນ ຕະຫຼອດຈົນຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດເບິ່ງເຫັນ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນຂໍ້ຜິດພາດໄດ້.

ການປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຕົວຊີ້ວັດປະສິດທິພາບການເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ມັກຈະສຸມໄປທີ່ຂະບວນການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການຮື້ຖອນແຮວດັກສັດ, ຈໍານວນກິໂລແມັດທີ່ກວດກາລາດຕະເວນ ຫຼື ບົດລາຍງານທີ່ຂຽນຂຶ້ນ, ການປະເມີນ ແລະ ການສົ່ງ ເສີມເຈົ້າໜ້າທີ່ຕາມຄວາມຖະນັດຂອງຕົນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານລິເລີ່ມການປຸກຝັງແນວທາງການແກ້ໄຂບັນຫາໃນໜ່ວຍງານສັດ ປ່າຂອງທ່ານໄດ້, ຕົວຊີ້ວັດປະສິດທິພາບຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນທີມງານແກ້ໄຂບັນຫາ ອາດຈະມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ ສາມາດຊີ້ບອກເຖິງແນວທາງການແຊກແຊງ ທີ່ສາມາດນໍາມາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດການກັບຕົ້ນເຫດທີ່ແທ້ຈິງຂອງບັນຫາ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນການຂະຫຍາຍເວລາຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງປະຕິກິລິຍາການໄຕ້ຕອບ
- ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາສາມາດບົ່ງບອກເຖິງແນວທາງການແຊກແຊງ ແລະ ພື້ນທີ່ທີ່ທັບຊ້ອນກັນກັບຄູ່ຮ່ວມງານໄດ້, ຊຶ່ງບໍ່ຕ້ອງເພິ່ງພາຄວາມສາມາດຂອງໜ່ວຍງານສັດປ່າແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວ
- ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ ສາມາດຖ່າຍທອດຕັກກະທາງເຫດຜົນຂອງວິທີການແຊກແຊງທີ່ເລືອກໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ສາມາດເຮັດໃຫ້ບັນຫາຫຼຸດລົງໄດ້ແນວໃດ
- ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ ໄດ້ເຮັດການປະເມີນຈຸດແຂງ ແລະ ຈຸດອ່ອນ ຂອງວິທີການແຊກແຊງຕ່າງໆໄວ້ຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ
- ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ ໄດ້ດໍາເນີນການພິຈາລະນາແລ້ວຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບວິທີການຕໍ່ຕ້ານອາຊະຍາກໍາ ພ້ອມທັງຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ແລະ ທັງສາມາດບອກວິທີໃນການບັນເທົາສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນນີ້ໄດ້.

ອົງປະກອບທີ່ 6 ບົດວິຈານ

ຈິດບັນທຶກກໍລະນີສຶກສາຂອງທ່ານ ການປະເມີນຜົນເປັນອົງປະກອບສໍາຄັນຂອງແບບຈໍາລອງ SARA, ໂຄງການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາທຸກໂຄງ ການ ຄວນເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນບັນຫາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຍິ່ງຂຶ້ນວ່າ ແນວທາງການແກ້ໄຂບັນຫາເຊັ່ນນີ້ ຈະເກີດຜົນພາຍໃຕ້ໜ່ວຍງານສັດປ່າຂອງທ່ານ, ແມ່ແບບຂອງການສະໜັກເຂົ້າຊິງລາງວັນເຮີແມນ ໂກສແຕນ (Herman Goldstein Award) ນັ້ນ ຄືຊຸດຄໍາຖາມທີ່ມີປະໂຫຍດທີ່ສາມາດແນະນໍາແນວທາງໃຫ້ທ່ານໄດ້ຕະຫຼອດກ່ຽວກັບຂັ້ນຂອງການຈິດບັນທຶກກໍລະນີສຶກສາ, ພ້ອມນີ້ການເຜີຍແຜ່ກໍລະນີສຶກສາຂອງທ່ານທີ່ເປັນວຽກພາຍໃນນັ້ນ ເປັນການໃຫ້ຂໍ້ມູນອ້າງອີງທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາໃນກຸ່ມຕໍ່ໄປ.

ຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວດ້ວຍການຍອມຮັບ ແລະ ນໍາມາປັບໃຊ້, ບໍ່ແມ່ນເຊື່ອງຊ້ອນເອົາໄວ້, ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮັບຮອງໄດ້ວ່າໂຄງການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາທຸກໂຄງການ ຈະປະສິບຄວາມສໍາເລັດໃນການຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາອາຊະຍາກໍາສັດປ່າ, ຊຶ່ງມັນກໍເປັນເລື່ອງປົກກະຕິ. ສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດຄື ການຫາສາເຫດຂອງຄວາມລົ້ມເຫຼວໃຫ້ພົບ, ແລ້ວເຮັດການປະເມີນ ຈິດບັນທຶກ ແລະ ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນທີ່ຄົ້ນພົບ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີດຂໍ້ຜິດພາດເກົ່າຊ້າໆ.

ແບ່ງປັນບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບໃຫ້ແກ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກອົງກອນ ທີມແກ້ໄຂບັນຫາ ສາມາດແບ່ງປັນບົດຮຽນນັ້ນໆ ດ້ວຍການນໍາສະເໜີຜົນງານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກັບເພື່ອນຮ່ວມງານ ຫຼື ໃຫ້ຄໍາປຶກສາແກ່ທີມງານແກ້ໄຂກຸ່ມຕໍ່ໄປໄດ້, ການປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ກັບຄູ່ຮ່ວມງານທັງໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດນັ້ນ ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ. ການສົ່ງທີມແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານໄປນໍາສະເໜີຜົນງານໃນກອງປະຊຸມລະດັບນາໆຊາດ ເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມການອະນຸລັກທໍາມະຊາດລະດັບໂລກ (World Conservation Congress) ຫຼື ກອງປະຊຸມຜູ້ພັກປ່າໂລກ (World Ranger Congress) ແລະ ການສົ່ງກໍລະນີສຶກສາຂອງທ່ານໄປທີ່ ສູນແກ້ບັນຫາທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາຂອງລາງວັນເຮີແມນ ໂກສແຕນ (Herman Goldstein Award) ຖືວ່າເປັນບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງ.

ການລວມເອົາທຸກອົງປະກອບເຂົ້າດ້ວຍກັນ: ຄໍາຂອບໃຈ

ສໍາລັບຜູ້ອ່ານທຸກໆທ່ານ ທີ່ພ້ອມຈະເລີ່ມໂຄງການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ, ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານເຂົ້າໃຈຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ແລ້ວ, ຜູ້ຂຽນຂໍອວຍພອນໃຫ້ທ່ານໄດ້ພົບກັບສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ໂດຍຂໍຍົກຄຳສຸພາສິດບູຮານທີ່ວ່າ: “ນັກແກ້ໄຂບັນຫາເກີດຂຶ້ນມາເອງບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຝຶກຝົນ” (problem solver are made not born) ທ່ານກັບເພື່ອນຮ່ວມງານນັ້ນ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະພົບພໍ້ກັບອຸປະສັກ ໃນລະຫວ່າງທາງໄປສູ່ຄວາມສໍາເລັດ, ຂໍໃຫ້ທ່ານຮຽນຮູ້ຈາກທັງສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໂຄງການ ແລະ ໃຫ້ແບ່ງປັນປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ກັບຜູ້ອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນສາມາດຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນໄດ້, ທ່ານບໍ່ຄວນປະເມີນຄຸນຄ່າຂອງກໍລະນີສຶກສາຕ່າງໆກ່ຽວກັບການອະນຸລັກສັດປ່າຕໍ່າເກີນໄປ, ໂຄງການນ້ອຍໆເຫຼົ່ານີ້ ຈະຊ່ວຍຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກທ່ານເຂົ້າ ໃຈຫຼາຍຂຶ້ນວ່າ ສິ່ງໃດທີ່ໄດ້ຜົນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຜົນ ໃນການອະນຸລັກສັດປ່າ.

ອົງປະກອບ	ອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນຂອງໂຄງການແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ ວິທີການເຮັດວຽກ	ກວດສອບວ່າວຽກຂອງທ່ານໄປໄດ້ດີ ຫຼື ບໍ່
1. ທີມງານແກ້ໄຂບັນຫາ	<p>ມອບໜ້າທີ່ໃໝ່ ໃຫ້ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ວຍ ຕໍາແໜ່ງຜູ້ແກ້ບັນຫາ</p> <p>ມອບໜ້າທີ່ ອໍານາດໃນການຕັດສິນ</p> <p>ຝຶກອົບຮົມ ເຕັກນິກການແກ້ໄຂບັນຫາກັບຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ ແລະ ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານມີຫົວໜ້າສາຍງານທີ່ຈະແຈ້ງ ຫຼື ບໍ່ ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານມີເວລາພຽງພໍສໍາລັບການເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການ ຫຼື ບໍ່ ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາ ກັບ ຫົວໜ້າສາຍງານ ໄດ້ຜ່ານການອົບຮົມວິທີການລະບຸ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເປັນທາງການມາແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານມີຄວາມຊ່ຽວຊານພໍທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການ ຫຼື ບໍ່
2. ຂໍ້ມູນ	<p>ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນພາຍໃນໜ່ວຍງານດ້ານສັດປ່າຂອງທ່ານໄດ້</p> <p>ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຈາກໜ່ວຍງານ ແລະ ອົງກອນອື່ນໆ, ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນແບບຕັ້ງໜ້າ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ຫຼາກຫຼາຍຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼື ບໍ່ ທີມງານແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານມີທັກສະ ແລະ ເວລາທີ່ພຽງພໍໃນການປະສານຂໍ້ມູນ ແລະ ລວບລວມເປັນຂໍ້ມູນຍ່ອຍໄດ້ ຫຼື ບໍ່ ທີມງານໄດ້ລະບຸຊ່ອງຫວ່າງຂອງສິ່ງທີ່ຮູ້ ແລະ ສ້າງກິນລະຍຸດຂຶ້ນມາ ບົດຊ່ອງຫວ່າງນັ້ນ ຫຼື ບໍ່
3. ຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະ	<p>ລົງທຶນກັບນັກວິເຄາະທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມຈັດຈ້າງບຸກຄົນພາຍນອກມາເຮັດການວິເຄາະໂດຍສະເພາະ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ທີມງານຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການວິເຄາະ ຫຼື ນັກວິເຄາະ ຫຼື ບໍ່ ນັກວິເຄາະຂອງທ່ານມີຄວາມຊ່ຽວຊານທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບໂຄງການ ຫຼື ບໍ່ ນັກວິເຄາະຂອງທ່ານມີເວລາພຽງພໍສໍາລັບໂຄງການ ຫຼື ບໍ່
4. ຄູ່ຮ່ວມງານ	<p>ສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມ</p> <p>ລະຫວ່າງອົງກອນ</p> <p>ສະໜັບສະໜູນແນວທາງການປ້ອງກັນອາຊະຍາກໍາທີ່ແຕກຕ່າງ ແລະ ຍືນຍົງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ທ່ານໄດ້ລະບຸຊື່ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ຕ້ອງຮັບມືກັບບັນຫາແບບດຽວກັນ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ພວກເຂົາຍິນດີທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ບໍ່ ອຸປະສັກທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ມີຄືແນວໃດ ແລະ ທ່ານໄດ້ແກ້ໄຂໃຫ້ຫຼຸດລົງ ຫຼື ບໍ່ ເວລາທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ອົງກອນເໝາະສົມ ກັບຂັ້ນຕອນໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໝາຍໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ລະດັບຂອງແຮງຈູງໃຈ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆທີ່ຈໍາເປັນຕໍ່ການຕອບໂຕ້ຂອງທ່ານ ມີຄວາມຍືນຍົງ ຫຼື ບໍ່
5. ການບໍລິຫານຈັດການ	<p>ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບໄວ້ລ່ວງໜ້າ</p> <p>ຄາດຫວັງ ແລະ ກ້າວໄປໃຫ້ເຖິງໄຊຊະນະຢ່າງວ່ອງໄວ</p> <p>ສະໜັບສະໜູນທີມແກ້ໄຂບັນຫາຂອງທ່ານ</p> <p>ອັບເດດເພື່ອນຮ່ວມງານ</p> <p>ປະເມີນການປະຕິບັດງານໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່</p>	<ul style="list-style-type: none"> ນັກແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຫົວໜ້າທີມງານໄດ້ກຳນົດຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການໄວ້ຢ່າງສົມບູນ ຫຼື ບໍ່ ຫົວໜ້າໂຄງການ ເອີ້ນປະຊຸມທີມງານເປັນປະຈຳ ຫຼື ບໍ່ ທີມງານໄດ້ບອກ ຫຼື ບໍ່ ວ່າການໄປໃຫ້ເຖິງໄຊຊະນະຢ່າງວ່ອງໄວຈະຊ່ວຍສ້າງແຮງຊຸກຍູ້ ໃນຂະບວນການເຮັດວຽກຂອງໂຄງການໄດ້ແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ທ່ານມີລະບົບການປະເມີນຜົນງານເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພື່ອເປັນລາງວັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມີທັກສະ ແລະ ຄວາມສາມາດ ຫຼື ບໍ່
6. ການທົບທວນຄືນການກວດສອບ	<p>ຈົດບັນທຶກກໍລະນີສຶກສາຂອງທ່ານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ກໍລະນີສຶກສາຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຕິພົມ ຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນໜ່ວຍງານຂອງທ່ານ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ຫຼື ບໍ່

ແບ່ງປັນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ກັບທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ
ຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມຜິດພາດລົ້ມເຫຼວ ດ້ວຍການ
ຍອມຮັບ ແລະ ນຳມາປັບໃຊ້ ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ເຊື່ອງ
ຊ້ອນໄວ້

- ທ່ານໄດ້ແບ່ງປັນຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກໂຄງການຂອງທ່ານ ຮ່ວມກັບອົງກອນພາຍນອກ ຫຼື ບໍ່
- ມີການສົ່ງເສີມໃຫ້ລາຍງານຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ການນຳກັບມາແກ້ໄຂ ປັບໃຊ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນສາມາດນຳໄປເປັນບົດຮຽນໄດ້ ຫຼື ບໍ່

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. Game, E. T., Meijaard, E., Sheil, D. & McDonald-Madden, E. Conservation in a wicked complex world; challenges and solutions. *Conserv. Lett.* **7**, 271–277 (2014).
2. Clarke, R. V & Eck, J. E. *Crime Analysis for Problem Solvers in 60 Small Steps*. (Center for Problem-Oriented Policing, 2005).
3. Skogan, W. & Frydl, K. *Fairness & effectiveness in policing: The evidence*. (National Research Council, 2004).
4. Hinkle, J. C., Weisburd, D., Telep, C. W. & Petersen, K. Problem-oriented policing for reducing crime and disorder: An updated systematic review and meta-analysis. *Campbell Syst. Rev.* **16**, (2020).
5. Bowers, K., Johnson, S., Guerette, R. T., Summers, L. & Poynton, S. Spatial Displacement and Diffusion of Benefits Among Geographically Focused Policing Initiatives. *Campbell Syst. Rev.* **7**, 1–144 (2011).
6. Moreto, W. D. & Charlton, R. Rangers can't be with every elephant: Assessing rangers' perceptions of a community, problem solving policing model for protected areas. *Oryx* 1–10 (2019) doi:10.1017/S0030605318001461.
7. Boratto, R. & Gibbs, C. Advancing interdisciplinary research on illegal wildlife trade using a conservation criminology framework. *Eur. J. Criminol.* 1–22 (2019) doi:10.1177/1477370819887512.
8. Booth, H. et al. An integrated approach to tackling wildlife crime: impact and lessons learned from the world's largest targeted manta ray fishery. *Under Rev.* (2020).
9. Naude, V. N. et al. Longitudinal assessment of illegal leopard skin use in ceremonial regalia and acceptance of faux alternatives amongst followers of the Shembe Church, South Africa. *Ecol. Soc.* in review, 1–16 (2020).
10. Ghosh, S. A Naga village's journey from hunting ground to safe haven for the Amur falcon. *Mongabay* (2018).
11. Rao, K. How three Indian villages saved the Amur falcon: A new grassroots conservation model takes root. *The Guardian* (2013).
12. Gibson, M. C. G. Problem-Oriented Policing for Natural Resource Conservation. *Conserv. Criminol.* 115–131 (2017) doi:10.1002/9781119376866.ch7.
13. 't Sas-Rolfes, M., Challender, D. W. S., Hinsley, A., Verissimo, D. & Milner-Gulland, E. J. Illegal Wildlife Trade: Scale, Processes, and Governance. *Annu. Rev. Environ. Resour.* **44**, 201–228 (2019).
14. Moreto, W. D. & Lemieux, A. M. From CRAVED to CAPTURED: Introducing a Product-Based Framework to Examine Illegal Wildlife Markets. *Eur. J. Crim. Policy Res.* **21**, (2015).
15. Phelps, J., Biggs, D. & Webb, E. L. Tools and terms for understanding illegal wildlife trade. *Front. Ecol. Environ.* **14**, 479–489 (2016).
16. Bichler, G., Malm, A. & Cooper, T. Drug supply networks: A systematic review of the organizational structure of illicit drug trade. *Crime Sci.* **6**, (2017).
17. Bennett, E. L. Another inconvenient truth: The failure of enforcement systems to save charismatic species. *Oryx* **45**, 476–479 (2011).
18. Cornish, D. B. & Clarke, R. V. Opportunities, Precipitators and Criminal Decisions: A reply to Wortley's critique of situational crime prevention. *Crime Prev. Stud.* **16**, 41–96 (2003).
19. Kurland, J., Pires, S. F., McFann, S. C. & Moreto, W. D. Wildlife crime: A conceptual integration, literature review, and methodological critique. *Crime Sci.* **6**, (2017).
20. Kennedy, D. M. Pulling levers: Chronic offenders, high-crime settings, and a theory of prevention. *Valparaiso Univ. Law Rev.* **31**, 449–484 (1997).
21. Braga, A. A. Pulling levers focused deterrence strategies and the prevention of gun homicide. *J. Crim. Justice* **36**, 332–343 (2008).
22. Braga, A. A., Weisburd, D. & Turchan, B. Focused deterrence strategies effects on crime: A systematic review. *Campbell Syst. Rev.* **15**, (2019).
23. Borrión, H. et al. The Problem with Crime Problem-Solving: Towards a Second Generation Pop? *Br. J. Criminol.* **60**, 219–240 (2020).
24. Damania, R., Milner-Gulland, E. J. & Crookes, D. J. A bioeconomic analysis of bushmeat hunting. *Proc. R. Soc. B Biol. Sci.* **272**, 259–266 (2005).

25. Eck, J. E. *Assessing Responses to Problems: Did It Work? An Introduction for Police Problem-Solvers*. (Center for Problem-Oriented Policing, 2017).
26. Scott, M. S. & Kirby, S. *Implementing POP: Leading, Structuring, and Managing a Problem-Oriented Police Agency*. (U.S. Department of Justice Office of Community Oriented Policing Services, 2012). doi:10.4324/9781351170765-4.
27. Sidebottom, A., Kirby, S., Tilley, N., Armitage, R., Ashby, M., Bullock, K. and Laycock, G. Implementing and sustaining problem oriented policing A guide. *Jill Dando Inst. Secur. Crime Sci. Univ. Coll. London* 26 (2020).

ຂໍ້ມູນຜູ້ຂຽນ

ແອນດຣູ ເອັມ ເລີມີເອີ (Andrew M. Lemieux)

ແອນດຣູ ເອັມ ເລີມີເອີ ເປັນນັກວິໄຈ ທີ່ສະຖາບັນເນເທີແລນ ເພື່ອການສຶກສາອາຊະຍາກຳ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ (NSCR) ລາວເປັນຜູ້ປະສານງານໃນເລື່ອງສຳຄັນກ່ຽວກັບອາຊະຍາກຳສັດປ່າຂອງ NSCR ແລະ ເປັນສະມາຊິກຂອງ *Spatial and Temporal Crime Patterns*. ໃນຊ່ວງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ແອນດຣູ ໄດ້ເຮັດວຽກກັບ ອົງການພິທັກສັດປ່າຫຼາຍແຫ່ງໃນ ພູມມິພາກອາຟຣິກາ ແລະ ເອເຊຍ, ຮ່ວມກັບໜ່ວຍງານຂອງລັດ, ໜ່ວຍງານນອກພາກລັດ ແລະ ອົງກອນເອກະຊົນຫຼາກຫຼາຍອົງກອນ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍໜ່ວຍງານ, ວຽກງານຂອງລາວແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການລວບລວມ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ເພື່ອການຕັດສິນໃຈ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການປ້ອງກັນອາຊະຍາກຳຕາມສະຖານະການ, ລາວໃຊ້ເວລາສ່ວນໃຫຍ່ໃນພາກສະໜາມ ຮ່ວມກັບເຈົ້າໜ້າພິທັກສັດປ່າທີ່ຢູ່ແນວໜ້າ ໃນການພະຍາຍາມປ້ອງກັນ ແລະ ຍັງໄດ້ມີການຮ່ວມງານກັບບັນດາຫົວໜ້າຕ່າງໆ ເພື່ອຊອກຫາຜູ້ເຮັດວຽກ ແລະ ວິທີການໃໝ່ໆ ໃນການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງລະບົບນິເວດ, ຊຶ່ງປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນ ຄືສິ່ງທີ່ ແອນດຣູ ໃຫ້ການສົ່ງເສີມ ໂດຍສະເພາະ ເລື່ອງແກ້ໄຂທີ່ສາເຫດຂອງບັນຫາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ອະນຸລັກສັດປ່າ ເປັນວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາແບບຄົບຖ້ວນ ຊຶ່ງສາມາດສ້າງປະໂຫຍດໃຫ້ທັງສັດປ່າ ແລະ ຄົນຕ່າງໆ.

ອີເມວ: alemieux@nscr.nl

ອາ ເອສ ເອ ພິດເກິນ (R.S.A Pickles)

ຮ້ອຍ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ປະສານງານກັບທີມງານໃນພື້ນທີ່ອະນຸລັກຂອງພູມມິພາກເອເຊຍຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນຫາການອະນຸລັກສັດປ່າທີ່ສາເຫດຂອງມັນ, ຫຼັງຈາກເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊິດ ຮ່ວມກັບທີມງານ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານການບຸກລຸກພື້ນທີ່ປ່າ ໃນຊ່ວງຕະຫຼອດ ເຈັດ ປີທີ່ຜ່ານມາ, ຮ້ອຍ ໄດ້ສຸມໃສ່ການເອົາຊະນະຄວາມທ້າທາຍໃນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານການບຸກລຸກພື້ນທີ່ປ່າ ທີ່ເປັນບ່າເລີກ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທ່າງໄກ ໂດຍມີການຮ່ວມງານກັບທີມເຈົ້າໜ້າທີ່ພິທັກປ່າ ທີ່ແທບຈະແຄນຂາດອຸປະກອນ, ຮ້ອຍໄດ້ຮັບປະລິນຍາເອກ ໃນສາຂານິເວດວິທະຍາ ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລເຄັນ (University of Kent) ແລະ ສະມາຄົມສັດວິທະຍາແຫ່ງລອນດອນ (Zoological Society of London) ໃນປີ 2010 ແລະ ໄດ້ຮ່ວມງານກັບ ອົງການແຜນເທີຣາ ໃນປີ 2012, ລາວ ເປັນນັກວິໄຈອາວຸໂສກິດຕິມາສັກ ທີ່ສະຖາບັນເນເທີແລນ ເພື່ອສຶກສາອາຊະຍາກຳ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ (NSCR).

ອີເມວ: rpickles@panthera.org

ຊຶ່ງຊື່

ການຮັບຮູ້

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢູ່ເປັນປະຈຳ, ຜູ້ຂຽນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈເປັນຢ່າງສູງ ຕໍ່ບຸກຄົນຈຳນວນຫຼາຍ ລວມເຖິງຜູ້ຊ່ວຍ ຊານດ້ານແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສາເຫດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນັກວິທະຍາສາດ ພ້ອມທັງເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ານການອະນຸລັກທັງຫຼາຍ ແລະ ຜູ້ຂຽນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈເປັນກໍລະນີພິເສດ ແກ່ບຸກຄົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເອື້ອເພື່ອ ໃນການກວດສອບຜົນງານສະບັບນີ້ຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ຄຳອີງອີງ ແລະ ຂໍສະເໜີແນະນຳຕ່າງໆ ຊຶ່ງຂໍກ່າວຊື່ຕໍ່ໄປນີ້:

Hugh Robinson, Chris Hallam, Jacob van der Ploeg, Nick van Doormaal, Matt Linkie, Ryan Scott, Abishek Harihar, John Goodrich, Mike Scott, Dominique Noome, Boris Vos, Stephen Pires, Rob Guerette, Ron Clarke, John Eck, Alex Godfrey, Craig Fullstone, Tim de Wet, Ryan Beall, Henk Elffers, John-Erik Emmetsberger, Chiara Brambillasca, Kerri Rademeyer, Mark Booton, Jane Russell, Jonathan Hunter, James Slade, Julie Viollaz and Niall McCann.

